

๗๙๓ 3
ศ ๒๔๖๒
๕๒

แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุมาลี เพชรศิริ

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร 3921575 3915452

๒๕๒๖. ๒๕๒๗

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

153616

แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

สุมาลี เพชรทวี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2527

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินค่าความสามารถทาง
กิจกรรมเขาจังหะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา แบบประเมินค่าความสามารถ
มีองค์ประกอบ 3 ประการคือ ความสามารถในการเดินร่า นุคลิกภาพในการเดินร่า
และทัศนคติในการเรียนวิชากิจกรรมเขาจังหะ แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วน
ประเมินค่า มีข้อกระทงทั้งสิ้น 35 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 105 คน ผลการวิจัย
มีดังนี้

1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโคยิโซล์มประสิทธิ์แอลฟา พบว่าค่าความ
เชื่อมั่นของแบบประเมิน ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.950, 0.887,
0.890 และ 0.950 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่าแบบ
ประเมินที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

2 ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินโคยิโซล์มประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ
เพียร์สัน พบว่าค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมิน ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ
เท่ากับ 0.522, 0.361, 0.522 และ 0.546 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงอยู่ในระดับปานกลาง

3 ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินโคยิโซล์มประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ
เพียร์สัน พบว่าค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ
เท่ากับ 0.313, 0.503, 0.401 และ 0.405 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยอยู่ในระดับปานกลาง

4 ค่าอำนาจจำแนกรายขอของแบบประเมินโคยิโซล์มวิธีการแจกแจงที พบว่า
ค่าอำนาจจำแนกรายขอของแบบประเมิน มีค่าตั้งแต่ 1.969 ถึง 12.443 อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกรายขอ
อยู่ในระดับสูง

RATING SCALES FOR RHYTHMIC ACTIVITY ABILITIES
FOR THE STUDENTS OF THE COLLEGE OF PHYSICAL EDUCATION

AN ABSTRACT

BY

SUMALEE PETCHSIRI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1984

/ The purpose of this research was to develop rating scales for rhythmic activity abilities for the students of the college of physical education. The rating scales consisted of thirty-five items covering three main parts dancing ability, dancing personality, and attitude in taking rhythmic activity course. One hundred and five first-year students from Bangkok College of Physical Education, during the academic year 1983, were selected as sample.

The results were as follows.

1. For reliability, alpha coefficients for part 1, 2, 3, and the whole were 0.930, 0.887, 0.890, and 0.950. These coefficients were significant at .05 level. The findings indicated a very satisfactory level of reliability for the rating scales.

2. Validity coefficients, using Pearson's product-moment correlation, were 0.522 0.361, 0.522, and 0.546 for part 1, 2, 3, and the whole. These coefficients were significant at .05 and indicated a satisfactory level of validity for the rating scales.

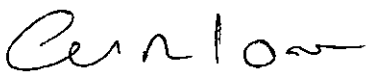
3. Checking objectivity of the rating scales for rhythmic activity, correlation coefficient were computed and found to be 0.313, 0.503, 0.401, and 0.405 for part 1, 2, 3, and the whole. These coefficients were significant at .05 and indicated a satisfactory degree of objectivity of the measures.

4. Using t-distribution, the discrimination power of the rating scales were found to be from 1.969 to 12.443. They were significant at .05 and indicated a high level of discrimination power.

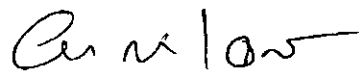
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะนิติศาสตร์และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

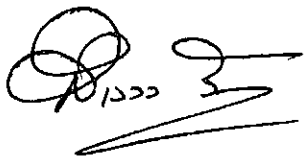
คณะกรรมการสอบ

ประธาน

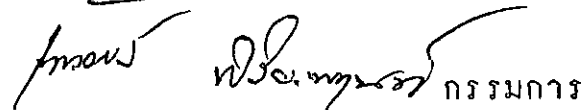
ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์วัฒนิต บิลมาศ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำรวล รัตนจารย์ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์ อาจารย์ระวีวรรณ พันซ์พานิช อาจารย์ ทร นพวรรณ โชติบัณฑิต อาจารย์พิพิศพร แก้วมุกดา อาจารย์สุกมาส อังศุโชติ อาจารย์เนื่อทอง ขำวิชันพันธ์ อาจารย์เกื้อกูล นุชตะเวช ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์บุญสอนวิชากิจกรรม เขาจันทะของวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่ง นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพและชลบุรี และผู้ที่มีพระคุณอีกหลายท่าน ที่ได้กรุณาเอื้อเฟื้อช่วยเหลืออำนวยความสะดวก ในเรื่องอุปกรณ์ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ช่วยให้การจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

สุมาลี เพชรศิริ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
X ความมุ่งหมายในการวิจัย	6
+ ความสำคัญของการวิจัย	6
ข้อตกลงเบื้องต้น	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
X คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
สมมติฐานในการวิจัย	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย	20
X การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	20
X เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	20
การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
X การวิเคราะห์ข้อมูล	23
X สถิติที่ใช้ในการวิจัย	23
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26

5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ . . .	34
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	34
	กลุ่มตัวอย่าง	34
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
	การวิเคราะห์ข้อมูล	34
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
	อภิปรายผล	37
	ข้อเสนอแนะ	40
	บรรณานุกรม	41
	ภาคผนวก	47

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ .	4
2 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินจากคะแนนของผู้ประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient)	28
3 แสดงค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินจากคะแนนของผู้ ประเมิน 2 คน กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ ปลายภาค โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน .	29
4 แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินจากคะแนนของผู้ ประเมิน 2 คน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน .	30
5 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมิน โดยวิธีการ แจกแจงที่	32
6 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถทางกิจกรรม เข้าจังหวะ ของผู้ประเมิน 2 คน	76
7 แสดงผลรวมของคะแนนผู้ประเมิน 2 คน และคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาคปฏิบัติ .	78

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สำเร็จ มณีเนตร (สำเร็จ มณีเนตร 2520 1 - 3) ได้กล่าวว่า กิจกรรมเข้าจังหวะเป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐาน ซึ่งได้เริ่มขึ้นครั้งแรกในทวีปยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเยอรมันและประเทศอังกฤษ ปรชญาทั้งสองประเทศเชื่อว่า การพัฒนาทักษะทางกลไกนั้นอาศัยประสบการณ์เกี่ยวกับ "แบบของการเคลื่อนไหว" (movement patterns) ประเทศเยอรมันมีคตินิยมในโปรแกรมกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้ทักษะทางกายเฉพาะอย่าง เช่น วอลทซ์ โพลกา และชอททิส ประเทศอังกฤษเป็นประเทศผู้นำในวิชาการเคลื่อนไหว เน้นในคตินิยมเกี่ยวกับเวลา (time) เนื้อที่ (space) แรงและการเคลื่อนที่ (force and flow) เช่น การรำคาบ การเต้นราชวชนบท การเคลื่อนไหวเริ่มต้นตั้งแต่เด็กแรกเกิด จะเคลื่อนไหวเพื่อการค้นพบสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ การเคลื่อนไหวของเด็กแต่ละครั้ง เป็นการสะสมขั้นพื้นฐานที่จะให้โตมาซึ่งความรู้ อันจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตขั้นต่อไป "อะไรที่เด็กทำตั้งแต่เกิด จะเป็นผลต่อการกระทำของชีวิตในอนาคต" กิจกรรมเข้าจังหวะเป็นหัวใจเบื้องต้นของการเรียนรู้ (learning) ทักษะทางกลไก (motor skill) ซึ่งเป็นการเตรียมตัวที่จะก้าวไปสู่ความพร้อม (readiness) ในด้านต่าง ๆ โดยอาศัยประสบการณ์จากการเคลื่อนไหวเป็นสื่อกลาง

การเต้นรำในรูปแบบต่าง ๆ มีคุณค่าทางการศึกษาของเยาวชนได้เป็นอย่างดี สำเร็จ มณีเนตร (สำเร็จ มณีเนตร 2525 . 13) ได้อ้างถึง จอห์น ล็อก (John Locke) กล่าวว่า "สำหรับข้าพเจ้า ไม่เห็นมีวิชาอะไรที่จะพัฒนาพฤติกรรม และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่เด็กมากกว่าการเต้นรำเลย ดังนั้นวิชาเต้นรำควรจะได้นำมาสอนในทันทีทันใด เมื่อเด็กมีความพร้อม"

ชาร์ล คัมบลิว อีเลียต (Charles W. Eliot) อธิการบดีมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดในปลายปีศตวรรษที่ 19 กล่าวว่า "ข้าพเจ้ากล่าวอยู่เสมอว่า ถ้าข้าพเจ้าถูกเสนอให้มหาวิทยาลัยในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าจะต้องเลือกวิชาเทคนราสถาบันการศึกษาเวสต์พอยท์ (West Point Academy) ฉลาดมากที่มองเห็นความสำคัญของวิชานี้"

ดร. ลูเธอร์ ฮัลซี กัลลิก (Dr. Luther Halsey Gulick) ผู้บุกเบิกในวิชาพลศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1904 เขียนแสดงถึงความคงการอย่างชาญฉลาดถึงผลที่จะได้รับจากการเทรนนิ่งในเมืองไว้ว่า "โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัยของเรายอมรับว่า การเทรนนิ่งเป็นวิชาที่ช่วยพัฒนาคนร่างกาย ข้าพเจ้าหมายความว่า การเทรนนิ่งในเมืองแบบเก่ามันเป็นวิชาที่เหมาะสมที่สุด ที่จะช่วยเสริมสร้างความสมบูรณ์ให้แก่โปรแกรมพลศึกษา"

ริชาร์ด เอ วอเตอร์แมน (Richard A. Waterman) กล่าวว่า "การเทรนนิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นภาพทำให้สามารถเข้าใจเรื่องนิทานเกี่ยวกับอภินิหารของผู้วิเศษ เช่นเดียวกับภาพที่วาดภาพที่ดูดีก็ภาพเดียวกันมีคุณค่าเท่ากับภาพที่ดูดีและการเทรนนิ่งในพิธีการที่ดีหนึ่งเพลงจะมีค่าเท่ากับหนึ่งร้อยพันค่า"

นอกจากนี้ สำเร็จ มณีเนตร (สำเร็จ มณีเนตร 2525 : 14 - 15) ได้กล่าวว่า การเทรนนิ่งทำให้เกิดคุณค่าหลาย ๆ ด้าน เช่น

คุณค่าทางร่างกาย (physical values) การเทรนนิ่งในเมืองเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความแข็งแรง โดยการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะการเคลื่อนไหว เป็นการพัฒนากายทาง จังหวะดนตรีและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นการปรับปรุงความแข็งแรง ความว่องไว การทรงตัว และความทนทาน ดร. เฟรดเดอริก แรนค์ โรเจอร์ (Dr. Frederick Rand, Rogers) อดีตคณบดีสถาบันสมรรถภาพทางกายของอเมริกาเหนือ กล่าวว่า ผู้เทรนนิ่งได้ออกกำลังไม่เฉพาะแต่กล้ามเนื้อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น เขาเคลื่อนไหวอย่างมีนวลและได้แสดงออกเต็มที่ เพื่อให้อวัยวะทุกส่วนได้ประสานงานอย่างกลมกลืน

คุณค่าทางสังคม (social values) นักเรียนหรือนักศึกษาได้เข้าร่วมในการเดินร่าพื้นเมือง จะได้เรียนรู้ถึงการเข้าร่วม ความรับผิดชอบ และรู้หลักปฏิบัติทางสังคม

คุณค่าทางวัฒนธรรม (cultural values) การเดินร่าพื้นเมืองเป็นสื่อกลางให้เกิดความเข้าใจในระหว่างชาติ และเคารพในวัฒนธรรมของชาติอื่น แมรีแชมเบอท์ (Mary Shambaugh) กล่าวว่า 'การเดินร่าพื้นเมืองไม่ใช่จะเป็นการเรียนรู้ถึงการเคลื่อนไหวที่เห็นเป็นเพียงภาพเงา แต่มันเป็นภาพที่สะท้อนให้เห็นชัดเจนถึงชีวิตของแต่ละประเทศ เช่น เครื่องแต่งกาย ประเพณี ศิลป ดนตรี และตำนาน"

คุณค่าทางสันทนาการ (recreational values) การเดินร่าพื้นเมืองทำให้ได้รับความสนุกสนาน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของอารมณ์ ไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือนักธุรกิจที่เหน็ดเหนื่อยจากงาน เมื่อได้เดินร่าจะทำให้เขารู้สึกผ่อนคลาย และทำให้พบเพื่อนใหม่ได้ง่าย

ด้วยเหตุนี้ การเดินร่าพื้นเมืองจึงได้เป็นที่ยอมรับในกระบวนการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งในโรงเรียนและวิทยาลัยได้จัดการสอนเดินร่าในโปรแกรมพลศึกษา

กิจกรรมเขาจังหะเขามาสู่ประเทศไทยสมัยใดนั้น ไม่มีหลักฐานที่จะยืนยันได้ แต่ได้จัดลงในหลักสูตรการเรียนของโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาเป็นแห่งแรก เมื่อ พ.ศ. 2498 (ทวีศักดิ์ นาราชญ์ ให้สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2526) ในปี พ.ศ. 2503 ได้บรรจุเข้าไปในหลักสูตรชั้นประถมศึกษาตอนต้น (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2512 43) หลักสูตรชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2516 34) และชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2503 30) ในปี พ.ศ. 2518 ได้บรรจุเข้าไปในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2518 7)

ปัจจุบันวิชากิจกรรมเขาจังหะได้บรรจุในหลักสูตรชั้นประถมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2521 341) ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (กระทรวง

ศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2524 192) แต่ในสถาบันระดับอุดมศึกษาที่ผลิตบุคลากรทางพลศึกษาทุกสถาบัน ได้บรรจุวิชากิจกรรมเข้าจังหวะไว้เป็นวิชาบังคับ และวิชาเลือกในหลักสูตร ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

สถาบันอุดมศึกษา	วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ	
	วิชาบังคับ	วิชาเลือก
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)	วิชาเทคนิคและทักษะกิจกรรมเข้าจังหวะ 1	วิชาเทคนิคและทักษะกิจกรรมเข้าจังหวะ 2
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)	วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ	วิชาโมเค็นคานส์
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)	วิชาทักษะและวิธีสอนกิจกรรมเข้าจังหวะ	
4. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 2 ปี)		วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
5. มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกพลศึกษามัย (หลักสูตร 4 ปี)		วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

ตาราง 1 (ต่อ)

สถาบันอุดมศึกษา	วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ	
	วิชาบังคับ	วิชาเลือก
6 มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะศึกษาศาสตร์ วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 2 ปี)		วิชาทักษะและ วิธีสอนกิจกรรม เข้าจังหวะ 1, 2
7 วิทยาลัยพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา (หลักสูตร 2 ปี)	วิชากิจกรรม เข้าจังหวะ	
8 วิทยาลัยครู วิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 2 ปี) ระดับ ป.กศ. สูง (หลักสูตร 2 ปี)	วิชากิจกรรม เข้าจังหวะขั้นนา วิชากิจกรรม เข้าจังหวะ	

จากหลักสูตรที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าวิชากิจกรรมเข้าจังหวะได้จัดให้มีการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันผลิตครูพลศึกษา จากการวิจัยของ สาสิต ลิ้มขจร เกษ (ศาสิต ลิ้มขจร เกษ 2524 : 65) ทว่าการวิจัยเรื่องปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน 277 คน พบว่า วิทยาลัยพลศึกษาไม่มีแบบวัดและประเมินผลที่เป็นมาตรฐาน จึงทำให้เกิดการตัดสินผลการเรียนของอาจารย์แต่ละวิทยาลัยไม่เหมือนกัน ปัญหาการวัดและประเมินผลนี้เป็นปัญหาที่สำคัญมากที่สุดที่ผู้เรียนและผู้สอนประสบอยู่ โดยเฉพาะการวัดและประเมินผลความสามารถเรียนรู้วิชากิจกรรม

เขาจึงหวั่น โดยทั่วไปผู้สอนจะวัดหรือประเมินจากการสังเกตด้วยตนเองโดยไม่มีหลักเกณฑ์ ผู้วิจัยถือว่าจุดนี้เป็นจุดบกพร่อง และเป็นความไม่ยุติธรรมอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน เพราะไม่สามารถที่จะวัดและประเมินหรือชี้ให้ผู้เรียนผู้สอนได้พบความสำเร็จ ความสามารถที่แท้จริงของตนเองได้อย่างถูกต้อง จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ เรื่องการสร้างแบบประเมินความสามารถทางกิจกรรม เขาจึงหวั่นของผู้เรียน ทั้งของไทยและต่างประเทศ พบว่ายังไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัดว่ากิจกรรมประเภทนี้ มีการสร้างแบบประเมินผลที่เป็นมาตรฐาน เพื่อใช้วัดและประเมินความสามารถของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยมีความสนใจเป็นพิเศษ ที่จะสร้างแบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเขาจึงหวั่น ในครั้งนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเขาจึงหวั่น สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษาชั้นสูงพลศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้มีแบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเขาจึงหวั่นที่เป็นมาตรฐาน ในระดับวิทยาลัยพลศึกษา
2. สามารถนาแบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเขาจึงหวั่นที่สร้างขึ้น ไปใช้ประเมินการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
3. สามารถใช้แบบประเมินเป็นเครื่องมือในการแบ่งระดับความสามารถของผู้เรียน และการแบ่งกลุ่มในการเรียน
4. ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนใช้แบบประเมินนี้เป็นแนวทางในการฝึกทักษะกิจกรรมเขาจึงหวั่น

5 เป็นแนวทางสำหรับการศึกษาด้านวิชาชีพกรรมเจ้าจังหวัด และ การสร้างแบบทดสอบกิจกรรมเจ้าจังหวัดต่อไป

ขอตกลงเบื้องต้น

1. ผู้รับการทดสอบทุกคนผ่านการเรียนวิชาชีพกรรมเจ้าจังหวัดมาแล้ว
2. ไม่ควบคุมการฝึกกิจกรรมกีฬาอื่น ๆ ในช่วงเวลาเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ใน วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 105 คน
2. ตัวแปรที่จะศึกษาในการวิจัยครั้งนี้
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความสามารถในการเต้นรำ บุคลิกภาพ และทัศนคติ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถทางกิจกรรมเจ้าจังหวัดของ นักศึกษา

คานิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเจ้าจังหวัด หมายถึง มาตรการหรือพฤติกรรมที่ใช้วัดผลการเรียนภาคปฏิบัติ ของนักศึกษาที่เรียนวิชา กิจกรรมเจ้าจังหวัด ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ
 - 1.1 ความสามารถในการเต้นรำ
 - 1.2 บุคลิกภาพ
 - 1.3 ทัศนคติ

2 ความสามารถในการเต้นรำ หมายถึง ความสามารถในการฟัง การเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี การจัดรูปแบบของการเต้นรำ ตลอดจนการนำเอาความรู้ที่ใคร่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น ความสามารถในการเริ่มต้นจังหวะของแต่ละเพลง เป็นต้น

3 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะการจัดทรงท่วงท่าในขณะที่เคลื่อนไหว ให้ความสง่างาม ความสะอาดเรียบร้อย ความเหมาะสมของเครื่องแต่งกาย และลักษณะการเป็นผู้นำและผู้ตามในขณะที่เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ เช่น การจัดทรงท่วงท่ารู้จักการรับและถ่ายน้ำหนักตัวในระหว่างการเคลื่อนไหว เป็นต้น

4 ทักษะ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของนักศึกษาจากการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ ในเรื่องความสนใจ ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น ความสำเร็จ และการตรงต่อเวลา เช่น ความสนใจในบทเรียนของแต่ละคน เป็นต้น

5. มาตรฐานประเมินค่า (rating scales) หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินค่าของสถานการณ์หรือคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาได้เป็นตัวเลขโดยตรง เช่น การวัดความสะอาดของร่างกาย ความประพฤติ หรือการทดสอบภาคปฏิบัติ เป็นต้น (ลวณ และ อังคณา สายยศ 2524 : 137)

6. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง อาจารย์ผู้ที่มีประสบการณ์และความสามารถในการสอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ มาอย่างน้อย 5 ปี

7 อาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ

8 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ของวิทยาลัยพลศึกษา และกำลังเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

9. ผู้ประเมิน หมายถึง อาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของวิทยาลัยพลศึกษามหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการวัดผลการศึกษา

ชวาล แพรัตกุล (ชวาล แพรัตกุล 2518 : 140) ได้ให้ความหมายของการวัดผล หมายถึง กระบวนการใด ๆ ที่จะทำให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่งอันมีความหมายแทนขนาดสมรรถภาพ นามธรรมที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในตน ถ้าใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องกระตุ้น ก็ถือเอาจำนวนผลงานที่นักเรียนแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบออกมาเป็นเครื่องชี้บอก ว่าเขามีสมรรถภาพในเรื่องนั้น ๆ ปานนั้น

[วิริยา บุญชัย (วิริยา บุญชัย . 2523 . 7 - 8) ได้ให้ความหมายการวัดผล (Measurement) หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบกับเครื่องมือมาตรฐาน เพื่อต้องการทราบปริมาณหรือขนาดซึ่งสามารถทราบผลได้ทันทีด้วยเครื่องมือมาตรฐานนั้นเป็นผู้ออกให้ทราบ เช่น ต้องการทราบความกว้างของโต๊ะเราก็เอาเทปหรือไมเมตรมาวัด เราจะทราบความกว้างของโต๊ะทันที การวัดผลจึงเป็นวิธีที่ตรวจหรือหาปริมาณ ขนาดหรือส่วนสัดของสิ่งที่ต้องการจะทราบ โดยอาศัยเครื่องมือวัดนั่นเอง การวัดจะออกมาเป็นตัวเลข เรียกว่า ปริมาณ (Quantity) และจะไหลลงในทางคุณภาพ (Quality) ในการวัดผลนั้นจะต้องมีแบบทดสอบอยู่ด้วย เช่น ถ้าต้องการทราบว่านักเรียนคนหนึ่งมีความรู้ทางพลศึกษาเพียงใด ก็ให้นักเรียนหาข้อสอบ จะทราบทันทีว่านักเรียนมีความรู้ทางพลศึกษามากน้อยเพียงใด โดยอาศัยตัวเลขจากการทดสอบนั้น

แบบทดสอบ (Test) หมายถึง แบบ (Form) หรือเครื่องมือ (Tool) หรือกระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ความสัมพันธ์หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา แบบทดสอบนี้ใช้วัดสิ่งที่เราไม่สามารถวัดโดยตรงได้ ซึ่งจะวัดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นแสดงผลหรือการกระทำออกมาก่อน เช่น จะวัดความสามารถทางปัญญา ก็ให้

ผู้ต้องหาข้อสอบ ผลก็จะออกมา หรือต้องการวัดกำลังขาก็ต้องให้มีการกระโดด ถ้ามีกำลังขามากก็กระโดดได้ไกลหรือไต่สูงมาก มีชื่อว่าเอาเทปมาวัดขา ถ้าขาโตก็มีกำลังขาดี หรือต้องการทราบว่านักเรียนเล่นบาสเกตบอลได้ดีเพียงใด ก็ให้นักเรียนเล่นในคู ผู้วัดก็จะทราบได้

แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลการศึกษาทางพลศึกษานั้น แยกได้เป็น 2 ประเภทด้วยกัน

ก. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher - made Test) เป็นแบบทดสอบที่พบอยู่โดยทั่วไป และเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนของตนเอง ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. เหมาะสมกับหน่วยของการสอนที่ครูกำหนดเนื้อหาและระดับความยากง่ายเอาไว้
2. ในการสร้างแบบทดสอบนั้น วิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของครูเอง โดยอาศัยความเที่ยงตรงของหลักสูตร เป็นเกณฑ์
3. แบบทดสอบอาจจะไม่เป็นไปตามคะแนนมาตรฐานของส่วนการศึกษานั้น ๆ แต่เป็นคะแนนที่ครูรวบรวมไว้ตลอดทั้งปี แล้วสร้างคะแนนมาตรฐานขึ้นใช้เอง
4. เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นได้เร็ว ดังนั้นวิธีการจะไม่ดีเท่ากับแบบทดสอบมาตรฐาน
5. ไม่เหมาะกับการนำไปให้ครูคนอื่น ๆ ใช้ แต่เหมาะสำหรับใช้ในส่วนการศึกษาหรือท้องถิ่นนั้น ๆ

ข. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หมายถึงแบบทดสอบที่มีวิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนคงที่ โดยสามารถทำให้ข้อสอบนี้ทดสอบในต่างสถานที่และต่างเวลาได้ การสร้างแบบทดสอบมาตรฐานไม่ใช่ของง่าย ต้องออกข้อสอบหลาย ๆ ข้อ และทำการทดสอบกับคนเป็นจำนวนมาก นำข้อทดสอบกลับมาวิเคราะห์เลือกข้อสอบที่มีคุณภาพดีเอาไว้ แบบทดสอบมาตรฐานนั้นนอกจากจะมีวิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนคงที่แล้ว ยังต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) และมีเกณฑ์ปกติ (Norm)

นอล (Noll. 1965 : 13 - 14) ได้อธิบายความหมายของการวัดผลสรุปไว้ว่า การวัดผลมีความหมายกว้างกว่าการทดสอบ การทดสอบนั้นมักหมายถึงการใช้ข้อสอบที่เป็นชุดเพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน แต่การวัดผลเป็นวิธีการที่จะทำใหทราบปริมาณ ซึ่งมีไ้หมายถึงแต่การใช้ข้อสอบเท่านั้น ยังหมายถึงการใช้สเกลหรือมาตราส่วนประเมินค่าแบบตรวจสอบรายการต่าง ๆ หรือแบบสอบถาม

ทอร์นไคค์ และ ฮาเกน (Thorndike and Hagen. 1961 5) ได้ให้ความหมายของการวัดผลการศึกษาไว้ว่า เป็นการบอกคุณลักษณะของคนที่ได้พัฒนาขึ้นอย่างกว้างขวางจากการเ้าการศึกษา ซึ่งจะบอกลักษณะใด 2 วิธี คือ

1. การบอกลักษณะด้วยการทดสอบ

2. การบอกลักษณะด้วยการสังเกตพฤติกรรม
(สัทสิ เพชรวิ. ๖๖๗.๓ ; อวอนมดก Marshall เศษ : 1-3)
มาร์แชล (Marshall 1972 1-3)

ได้ให้ความหมายของการวัดผลการศึกษาว่า การวัดผลการศึกษาคือการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนามาพิจารณาในการตัดสินใจ และยังกล่าวถึงลักษณะของการวัดผลการศึกษาไว้ดังนี้

- 1 การวัดผลการศึกษาเป็นการวัดผลทางอ้อม
- 2 การวัดผลการศึกษาเป็นการวัดที่ยังไม่สมบูรณ์
- 3 การวัดผลการศึกษาเป็นการวัดที่มีความต่อเนื่อง
4. การวัดผลศึกษามักจะใช้ในการจำแนก

สุภาพ วาดเขียน และ อรพินธ์ โภชนคาศา (สุภาพ วาดเขียน และ อรพินธ์ โภชนคาศา 2518 . 3) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลการศึกษาว่า การประเมินผลเป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริง และการกระทำ บางที่ขึ้นอยู่กับการวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่ส่วนมากมักเป็นการรวมการวัดหลาย ๆ อย่างต่าง ๆ กัน เพื่อวินิจฉัยคุณค่าหรือตัดสินคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ได้มาจากการวัดหลาย ๆ อย่าง

เขาวดี ราชย์กุล (เขาวดี ราชย์กุล 2521 : 14) ให้ความหมายของการประเมินผลการศึกษาไว้ว่า หมายถึง กระบวนการตีความหมาย (interpretation) และการตัดสินคุณค่า (value judgement) จากสิ่งที่วัดได้

โดยอาศัยวิธีการที่มีระบบแบบแผนในการรวบรวมข้อมูล ตลอดจนเหตุผลประกอบการพิจารณาตัดสินว่ากิจกรรมการศึกษานั้นดีหรือเลวอย่างไร เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมประการใด และยังได้กล่าวว่า การประเมินผลต่างกับการวัดผลทางการศึกษาตรงที่ว่า การประเมินผลจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่เด่นชัดก่อนดำเนินการวัดผล เพื่อจะได้ทราบว่าจะได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด

สคริฟเวน (Scriven. 1967 : 4) ได้ให้นิยามของการประเมินผลว่าเป็นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีระบบ เพื่อบ่งชี้ถึงคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

มาแชล และ เฮลล์ (Marshall and Hales. 1971 : 15) กล่าวถึงการประเมินผลว่า การประเมินผล หมายถึง การกำหนดคุณค่าของสิ่งที่เราวัด โดยใช้ข้อมูลที่ได้อจากการวัด

จากความหมายที่นักวัดผลการศึกษาหลายท่านได้ให้ไว้ พอสรุปได้ว่า การวัดผลการศึกษา คือวิธีการหรือขบวนการที่กระทำเพื่อให้ทราบปริมาณความรู้ ความสามารถ ว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพียงใด และการประเมินผลการศึกษา คือ การนำผลจากการวัดผลมาประเมินหรือตัดสินคุณค่า ว่าผู้เรียนมีความสามารถจะสอบได้หรือสอบตก หรือมีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างไร

ขอบข่ายของการวัดผลทางผลศึกษา

เมื่อทราบความมุ่งหมายของหลักสูตร และความมุ่งหมายของการสอนในระดับชั้นเรียนแล้ว ก็มาพิจารณาว่าจะวัดอะไร เพื่อให้ตรงกับเนื้อหาหรือความมุ่งหมายของระดับนั้น ๆ ซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปบ้าง แต่ควรสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการสอน ซึ่งอาจจะวัดในสิ่งต่อไปนี้

1. วัดความรู้ความเข้าใจทางผลศึกษา (knowledge test) ได้แก่ การวัดความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีการเล่ น แบบการเล่ น กฎ กติกา ประวัติกวามเป็นมา ตลอดจนเรื่องอุปกรณ์การเล่ น เป็นต้น

2. วัดทักษะทางกีฬา (sport skills test) ได้แก่ การวัดทักษะ การเคลื่อนไหวทางกีฬา อาจเป็นทักษะเบื้องต้น (basic skill) ของกีฬาแต่ละประเภท และทักษะการเล่นเป็นชุด (team play skill) หรือทักษะความชำนาญ ในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเซาท์หวะ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน เป็นต้น

3. วัดสมรรถภาพทางกาย (physical fitness test) ได้แก่ การวัด ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความเร็ว ความว่องไว ความอดทน และความอดทน ซึ่งสมรรถภาพทางกายนี้แสดงออกทางสมรรถภาพทางกลไก (motor fitness) เพราะฉะนั้น การทดสอบสมรรถภาพทางกลไก (motor fitness test) ก็สามารถ วัดสมรรถภาพทางกายได้ส่วนหนึ่งเช่นเดียวกัน ที่นิยมทดสอบกันอยู่ขณะนี้ มี 2 ชนิด คือ

3.1 การทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ

(ICSPFT - International Committee for the Standardization of Physical Fitness Test)

3.2 การทดสอบสมรรถภาพทางกายของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และ นันทนาการ แห่งสหรัฐอเมริกา (AAHPER - The American Association for Health, Physical Education and Recreation)

4 วัดการทำงานของระบบไหลเวียนโลหิต (cardio - vascular test) ได้แก่ การทำงานของหัวใจ การหายใจ จานวนปริมาตรโลหิต และอัตราการเต้นของหัวใจ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ต้องใช้เครื่องมือในการทดสอบประสิทธิภาพและสมรรถภาพ การทำงานของหัวใจจึงบอกถึงสมรรถภาพทางกายเช่นเดียวกัน

5 วัดเจตคติหรือทัศนคติทางพลศึกษา (attitude test) ได้แก่ การวัด ในเรื่องต่าง ๆ ที่แสดงออกในทางที่ดี เป็นผลมาจากการเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษา และการกีฬา ดังเช่น

5.1 ความสนใจและการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา

5.2 เวลามาเรียนและความตั้งใจเรียนอย่างกระตือรือร้น

5.3 การตรงต่อเวลาในการเรียน

5.4 การแต่งกายอย่างเหมาะสมในการเล่นกีฬา

5.5 ความระมัดระวังเอาใจใส่ในการป้องกันอุบัติเหตุทางกีฬา

5.6 รักษาการบริการช่วยเหลือรวมมือเป็นพิเศษทางพลศึกษาให้แก่ส่วนรวม

6. วัตุลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาหรือคุณธรรมทางจิตใจ (sportsmanship)

การสอนสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการสร้างคุณธรรมให้แก่เยาวชน เพื่อจะให้พลเมืองของชาติเป็นประชาชนที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา การวัดผลต้องเน้นเรื่องนี้ ซึ่งอาจวัดในสิ่งต่อไปนี้คือ การรู้จักเสียสละ การรู้จักแพ้ การรู้จักชนะ และรู้จักอภัย การให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่น การเป็นผู้นำและตามที่ดี การปฏิบัติตามระเบียบ กฎ กติกา และรักษาความสามัคคี เป็นต้น (จรินทร์ ธานีรัตน์ 2519 : 7 - 8)

สิ่งที่มีความจำเป็นในการเรียนการสอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะในสถานศึกษาก็คือ การวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลที่ดีนั้น จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือที่มีคุณสมบัติดังนี้คือ มีความเที่ยงตรง (validity) ความเชื่อถือได้ (reliability) ความเป็นปรนัย (objectivity) และมีเกณฑ์ปกติ (norm) (Mathews. 1978 : 25) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทดสอบทางก้านทักษะกีฬานั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนกิจกรรมทางพลศึกษา และเป็นการวัดที่สามารถบอกพฤติกรรมที่แสดงออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน และเป็นไปตามความเป็นจริง (Nixon and Jewett. 1964 : 277)

จอห์นสัน และ เนลสัน (Johnson and Neilson. 1974 : 44)

โกลลาวไว้วา แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน ควรจะมีลักษณะที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญ

4 ประการ คือ

1 มีความเป็นปรนัย (objectivity) หมายถึง แบบทดสอบที่มีมาตรฐาน การวัดที่แน่นอนชัดเจนในการดำเนินงานและการให้คะแนน แม้จะวัดโดยผู้วัดหลายคน ก็จะให้ค่าตอบหรือคะแนนเท่ากัน

2 มีความเชื่อถือได้ (reliability) หมายถึง แบบทดสอบมีความแน่นอนในการวัด โดยผู้รับการทดสอบ ๆ หลายๆ ครั้ง ก็จะได้ผลเหมือนเดิม

3 มีความเที่ยงตรง (validity) หมายถึง สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการ
จะวัด ตรงตามจุดมุ่งหมาย

4 มีเกณฑ์ปกติ (norm) เพื่อใช้เป็นตัวแทนของประชากรเฉพาะกลุ่ม
[แบบทดสอบอีกลักษณะหนึ่งที่ใช้ในการวัดและประเมินผลทางการศึกษา คือ
มาตราส่วนประเมินค่า (Rating scales) ซึ่ง สกอต และ เฟรนช์ (Scott
(Scott and French, 1950: 217-220) ไก่กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้าง คือ

1 กำหนดเนื้อหาที่จะประเมิน ตามธรรมชาติของเนื้อหาหรือคุณลักษณะ
ของกิจกรรมนั้น ๆ

2 กำหนดจำนวนระดับที่จะประเมินค่า

3 กำหนดนิยามหรือความหมายของแต่ละระดับ

4 โอกาสที่จะประเมินนักเรียนแต่ละระดับเท่า ๆ กัน

5. ในบันทึกการประเมิน ต้องเตรียมใบกระจายต่อการประเมินนักเรียนแต่ละ
คน

6 จะต้องมี การเลือกและฝึกผู้ที่จะทำการประเมินค่า

สกอตและ เฟรนช์ (Scott and French 1950 : 229 - 232)
กล่าวว่า การประเมินค่า (ratings) เกือบจะเป็นวิธีเดียวที่ใช้วัดในเรื่อง
การเต้นรำ และใช้ในการประเมินความสามารถในทักษะต่าง ๆ และแบบต่าง ๆ
ของการเต้นรำ นักเรียนอาจจะได้รับการประเมินในเรื่องการตอบสนองต่อจังหวะ
ต่าง ๆ ในการแสดงการเคลื่อนไหวพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การกระโดดสลับเท้า
(Skip) การกระโจน (Leap) การเคลื่อนไหวแบบสวิง (Swinging movement)
ในเรื่องการแสดงแบบของการเต้นรำ เช่น วอลซ์ (Waltz) ชอตทิช
(schottische) โพลคา (polka) ฟอกซ์ทรอต (fox trot) หรือว่าในเรื่อง
การแสดงการเต้นรำทั้งหมด เช่น การเต้นรำพื้นเมือง (folk dance) การเต้นรำ
รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส (square dance) การประเมินกลุ่มเล็ก ๆ ทำได้ง่ายกว่า แต่
เพื่อที่จะให้คนรู้สึกอายบนอยลง อาจจะให้คนหลายคนเต้นรำอยู่คนเดียวในขณะที่มีเพียง

ไม่กี่คนที่กำลังถูกตัดสินอยู่ มาตราส่วนประเมินค่า (rating scales) เกี่ยวกับทักษะการเต้นรำ อาจจะเป็นดังต่อไปนี้

5 คะแนน เท่ากับ ดีมาก หมายถึง ผู้เต้นรำมีจังหวะที่แม่นยำ และมีทักษะที่คล่องแคล่วในขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง รูปแบบของการเต้นรำ ท่าทาง ทิศทาง และรูปร่างกับขั้นตอนของการเต้นรำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจและความสนุกสนาน ตลอดจนแสดงออกถึงความมั่นใจในการเต้นรำ

4 คะแนน เท่ากับ ดี หมายถึง ผู้เต้นรำแสดงออกในเรื่องของแบบ จังหวะ และลำดับขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง แต่ยังขาดความมั่นใจและความเป็นธรรมชาติ

3 คะแนน เท่ากับ ปานกลาง หมายถึง ผู้เต้นรำแสดงการเต้นรำได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดบางอย่างเล็กน้อย ซึ่งเขาสามารถจะแก้ไขได้เองหรือโดยการเตือนหรือชี้แนะจากผู้เต้นรำคนอื่น ๆ และผู้เต้นรำก็รู้เรื่องของการเต้นรำดีพอที่จะสนุกสนานไปกับการเต้นรำนั้น

2 คะแนน เท่ากับ ต่ำ หมายถึง ผู้เต้นรำสามารถแสดงขั้นตอนพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง และสามารถจะเต้นรำได้ดีพอสมควรโดยการนำของผู้เต้นรำ หรือผู้เต้นรำคนอื่น ๆ ในเรื่องของจังหวะเขายังหาผิดพลาดบางอย่างในบางครั้งบางคราว และเขายังไม่สามารถจะปรับตัวใหม่ได้ทันที เขาอาจจะสนุกกับการเต้นรำหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าเขารู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่เขาหลงไปหรือไม่

1 คะแนน เท่ากับ ต่ำมาก หมายถึง ผู้เต้นรำยังแสดงการเต้นรำได้ไม่ดี เขาเกือบจะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่น ๆ ตลอดเวลา ที่จะต้องคอยเตือนหรือชี้แนะ เรื่องการลำดับจังหวะก็ไม่แม่นยำ และเห็นได้ชัดว่าเขาไม่รู้ตัวเลยว่าจังหวะของตนนั้นไม่แม่นยำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จำลอง ชูโต (จำลอง ชูโต 2521 : 35) ได้สร้างเกณฑ์ประเมินผล การศึกษาภาคปฏิบัติสำหรับนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้แบบประเมินผลเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (rating scales) ประเมินนักศึกษา จำนวน 46 คน พบว่า

1. ความเที่ยงของแบบสอบ ได้ค่าความเที่ยงของเกณฑ์ประเมินผลเท่ากับ 0.9434

2. ความตรงของเกณฑ์ประเมินผล

2.1 เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ของวิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์เป็นเกณฑ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.9836 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001

2.2 เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ของวิชาการพยาบาลห้องผ่าตัดเป็นเกณฑ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.954 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001

2.3 เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ของวิชาการพยาบาลจักษุ โสต นาสิก เป็นเกณฑ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.779 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001

2.4 เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ของวิชาการพยาบาลสูตินารีเวชเป็นเกณฑ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.923 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001

อริษฐาน มงคลสถิตย์ (อริษฐาน มงคลสถิตย์ 2522 : 46) ได้สร้าง เกณฑ์ประเมินผลการศึกษาภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี โดยใช้แบบ ประเมินเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (rating scales) ประเมินนักศึกษา พยาบาล มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 100 คน พบว่า

1. ความเที่ยงของเกณฑ์ประเมินผลทั้งฉบับ เท่ากับ 0.9904 และค่า ความเที่ยงของเกณฑ์ประเมินผลการศึกษาเฉพาะนักศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.9893 เฉพาะนักศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 0.9879 และเฉพาะนักศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 0.9966

2. ค่าความตรงตามสภาพของเกณฑ์ประเมินผล

2.1 ของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 2 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .06 ถึง .38 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .07 ถึง .32 โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 4 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .50 ถึง .10 โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิตยา คาร์งวุฒิ (นิตยา คาร์งวุฒิ 2524 : 40) ได้สร้างเกณฑ์ประเมินผลการศึกษากาตปฏิบัติของนักเรียนผู้ช่วยพยาบาล โดยใช้แบบประเมินเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (rating scales) ประเมินนักเรียนผู้ช่วยพยาบาลโรงพยาบาลโรคทรวงอก นนทบุรี จำนวน 75 คน พบว่า

1. ค่าความเที่ยงของเกณฑ์ประเมินผลทั้งฉบับ เท่ากับ 0.96 ค่าความเที่ยงของเกณฑ์ประเมินผลการศึกษากาตปฏิบัติของผู้ทำการประเมินผลกลุ่มที่ 1 เท่ากับ 0.96 กลุ่มที่ 2 เท่ากับ 0.96 และกลุ่มที่ 3 เท่ากับ 0.96 เช่นเดียวกัน แสดงว่าเกณฑ์ประเมินผลที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูง

2. ค่าความเที่ยงของการให้คะแนนของผู้ทำการประเมิน 1 กลุ่ม ได้เท่ากับ 0.6610 และค่าความเที่ยงของการให้คะแนนของผู้ทำการประเมินทั้ง 3 กลุ่ม ได้เท่ากับ 0.854 แสดงว่าค่าของความเที่ยงของการให้คะแนนของผู้ทำการประเมินทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในระดับสูง

3. ค่าความตรงตามสภาพของเกณฑ์ประเมินผลการศึกษากาตปฏิบัติ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.02 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย (ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย 2525 : 35) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยใช้แบบวัดเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (rating scales) ทำการวิจัยกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน พบว่า แบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียน

เกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา มีความเชื่อถือได้ (reliability) เท่ากับ 0.83 มีความเที่ยงตรง (validity) โดยการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่รู้ลักษณะ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

สุรศักดิ์ ศุภเมธีวรกุล (สุรศักดิ์ ศุภเมธีวรกุล 2525 : 49)

ไต่ถามการวิจัยเรื่อง การสร้างมาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้มาตรวัดเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (rating scales) ไต่ถามการวิจัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 460 คน พบว่า

1. มีค่าอำนาจจำแนกของข้อความทดสอบ มีค่าตั้งแต่ 1.88 ถึง 7.08 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และที่ระดับ .01
2. มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .91
3. มีความเที่ยงตรงเชิงสภาพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สมมติฐานในการวิจัย

แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะของนักกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรง ค่าความเป็นปรนัย และค่าอำนาจจำแนกรายข้อสูง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัย
พลศึกษากรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ที่กำลังเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
จำนวน 105 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของวิทยาลัย
พลศึกษา
2. ศึกษาตำรา เอกสาร และระเบียบการวัดผลภาคปฏิบัติของวิทยาลัย
พลศึกษา
3. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์และความสามารถในการสอนวิชา
กิจกรรมเข้าจังหวะ

4 ให้อาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะของวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง
ลำดับความสำคัญของพฤติกรรมที่จะนำไปประเมิน ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ประการคือ

4.1 นักศึกษาที่เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการ
ในการเต้นรำเป็นอย่างดี

4.2 นักศึกษาที่เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ ต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพ
ที่ดีในการเต้นรำ

4.3 นักศึกษาที่เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ ต้องเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดี
ต่อการเรียน

5. ผู้วิจัยได้สร้างข้อกระทงที่แสดงถึงพฤติกรรมที่ต้องการประเมิน ตาม
รายละเอียดขององค์ประกอบที่จะประเมิน รวมทั้งสิ้น 34 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย

5.1 ความสามารถในการเต้นรำ จำนวน 21 ข้อ

5.2 บุคลิกภาพ จำนวน 7 ข้อ

5.3 ทัศนคติ จำนวน 6 ข้อ

จากนั้นผู้วิจัยได้ส่งแบบประเมินไปให้อาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ
ของวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง จำนวน 34 คน เป็นผู้คัดเลือกข้อกระทงที่สร้างขึ้น
ในการพิจารณาแต่ละข้อกระทงนั้น ผู้วิจัยจะเลือกข้อกระทงที่มีอาจารย์ผู้สอนเลือก
เกินครึ่งของจำนวนอาจารย์ผู้สอนทั้งหมด

6 ผู้วิจัยได้นำข้อกระทงที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาสร้างแบบประเมินความ
สามารถ ในลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า (rating scales) 5 ระดับคือ
ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก และกำหนดคะแนนตามลำดับดังนี้ 5, 4, 3, 2
และ 1

7 นำแบบประเมินค่าที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (pilot study) โดย
ประเมินนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ที่เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว
จำนวน 50 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling)
เพื่อหาค่าดังนี้

7.1 ค่าความเชื่อมั่น (reliability) จากคะแนนรวมของแต่ละคนที่ได้จากการประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้เท่ากับ 0.938 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2 ค่าความเป็นปรนัย (objectivity) จากคะแนนที่ผู้ประเมิน 2 คน ใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product - moment correlation coefficient) ได้เท่ากับ 0.818 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.3 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (item discrimination) จากคะแนนรวมของแต่ละคนที่ได้จากการประเมิน โดยวิธีการของการแจกแจงที (t - distribution) ที่ระดับ .05 ได้ค่าตั้งแต่ 1.784 ถึง 7.725 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.4 ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ตารางค่าค่าสุกที่ระดับ .05

8 นำแบบประเมินค่าความสามารถที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของแบบประเมิน มีขั้นตอนดังนี้คือ

1. ทำการคัดเลือกขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ เพื่อทำการประเมินความสามารถของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ สถานที่ และวิธีการทดสอบทั้งหมด

3. อธิบายและสาธิตวิธีการประเมินให้แก่ผู้ประเมินและนักศึกษา เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการประเมินและรายละเอียดอื่น ๆ

4. ผู้ประเมินคืออาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรม เขาจังหวัดของวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ จำนวน 2 คน ทำการประเมินความสามารถของนักศึกษาหลังจากที่นักศึกษาได้เรียนไปแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

นากะแนนที่ได้จากการใช้แบบประเมินมาหาค่าต่าง ๆ คือ

1/ ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน (reliability) จากคะแนนรวมของแต่ละคนที่ได้จากการประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)

2/ ค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมิน (validity) จากคะแนนของผู้นประเมิน 2 คน โดยใช้คะแนนรวมกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติปลายภาค โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson's product - moment correlation coefficient)

3 ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน (objectivity) จากคะแนนที่ผู้นประเมิน 2 คนใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนโดยใช้สูตรของ เพียร์สัน (Pearson's product - moment correlation coefficient)

4 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมิน (item discrimination) จากคะแนนรวมของแต่ละคนที่ได้จากการประเมิน โดยวิธีการแจกแจงที (t - distribution) ที่ระดับ 05

5 ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ตารางค่าทดสอบที่ระดับ 05

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1 สูตรการหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (ลวน และ อังคณา สายยศ 2524 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อของแบบประเมิน
ΣS_1^2	แทน	ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแบบประเมินทั้งฉบับ

2) สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson's product - moment correlation coefficient) (ลวน และ อังคณา สายยศ 2524 : 84)

$$r_{xy} = \frac{N \Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนน X กับคะแนน Y
ΣXY	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนน X กับคะแนน Y
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนน X
ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนน X ยกกำลังสอง
ΣY^2	แทน	ผลรวมของคะแนน Y ยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3) สูตรการหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีการแจกแจงที (t - distribution) (ลวน และ อังคณา สายยศ 2524 : 187)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

df	$= n_1 + n_2 - 2$
t	แทน ค่าอำนาจแจกแจงข้อ
$\bar{X}_H$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S_L^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
n_H	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษร เพื่อใช้ในการคำนวณ ดังนี้

X	แทน	คะแนนจากผู้ประเมินคนที่ 1
Y	แทน	คะแนนจากผู้ประเมินคนที่ 2
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทดสอบ
α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
A	แทน	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เบี่ยงจากตารางค่าต่ำสุด
p	แทน	ระดับนัยสำคัญ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 105 คน นามลจากการประเมินมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบประเมินจากคะแนนรวมของผู้เชี่ยวชาญประเมินแต่ละคนที่ได้จากการประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)

2. หาค่าความเที่ยงตรง (validity) ของแบบประเมินจากคะแนนของผู้ประเมิน 2 คน โดยใช้คะแนนรวมกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติปลายภาคโดยผู้สอนซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่ง เป็นผู้ประเมิน โดยกำหนดหา

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนโดยใช้สูตร ของ เพียร์สัน (Pearson's product - moment correlation coefficient)

3. หากความเป็นปรนัย (objectivity) ของแบบประเมินจากคะแนน
ที่ผู้ประเมิน 2 คน ใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาความสัมพันธ์
สหสัมพันธ์ของคะแนนโดยใช้สูตร ของ เพียร์สัน (Pearson's product - moment
correlation coefficient)

4. หากอำนาจจำแนกรายข้อ (item discrimination) ของแบบ
ประเมิน จากคะแนนรวมของผู้เข้ารับการประเมินแต่ละคนที่ได้จากการประเมิน โดย
วิธีการแจกแจงที (t - distribution) ที่ระดับ .05

5. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ตารางค่าวิกฤต
ที่ระดับ .05

ตาราง 2 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินจากคะแนนของผู้ประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) (N = 105)

แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ	ค่าความเชื่อมั่น
ตอนที่ 1	0.930**
ตอนที่ 2	0.887**
ตอนที่ 3	0.890**
รวมทั้งฉบับ	0.950**

* $P < .05$ ($r = 0.164$)

** $P < .01$ ($r = 0.230$)

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีดังนี้

1 แบบประเมินตอนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.930 กล่าวคือ แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในตอนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

2 แบบประเมินตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.887 กล่าวคือ แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

3 แบบประเมินตอนที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.890 กล่าวคือ แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในตอนที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

4. แบบประเมินทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.950 กล่าวคือ แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตาราง 3 แสดงค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมิน จากคะแนนของผู้ประเมิน 2 คน กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติปลายภาค โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน ($N = 105$)

แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวัด	ค่าความเที่ยงตรง
ตอนที่ 1	0.522**
ตอนที่ 2	0.361**
ตอนที่ 3	0.522*
รวมทั้งฉบับ	0.546*

* $P < .05$ ($r = 0.164$)

** $P < .01$ ($r = 0.230$)

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีดังนี้

1. แบบประเมินตอนที่ 1 มีค่าความเที่ยงตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.552 กล่าวคือ แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในตอนที่ 1 มีค่าความเที่ยงตรงในระดับปานกลาง

2. แบบประเมินตอนที่ 2 มีค่าความเที่ยงตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.361 กล่าวคือ แบบ ประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในตอนที่ 2 มีค่าความเที่ยงตรงในระดับปานกลาง

3. แบบประเมินตอนที่ 3 มีค่าความเที่ยงตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.522 กล่าวคือ แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในตอนที่ 3 มีค่าความเที่ยงตรงในระดับปานกลาง

4. แบบประเมินทั้งฉบับ มีค่าความเที่ยงตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.546 กล่าวคือ แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวมทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงตรงในระดับปานกลาง

ตาราง 4 แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมิน จากคะแนนของผู้ประเมิน 2 คน โดยไข สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน ($N = 105$)

แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ	ค่าความเป็นปรนัย
ตอนที่ 1	0.313 ^{**}
ตอนที่ 2	0.503 [*]
ตอนที่ 3	0.401 ^{**}
รวมทั้งฉบับ	0.405 [*]

$P < .05$ ($r = 0.164$)

^{**} $P < .01$ ($r = 0.230$)

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเขาจังหวัดผู้วิจัยสร้างขึ้น มีดังนี้

1. แบบประเมินตอนที่ 1 มีค่าความเป็นปรนัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.313 กล่าวคือ แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเขาจังหวัดผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเป็นปรนัยในระดับปานกลาง

2. แบบประเมินตอนที่ 2 มีค่าความเป็นปรนัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.503 กล่าวคือ แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเขาจังหวัดผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเป็นปรนัยในระดับปานกลาง

3. แบบประเมินตอนที่ 3 มีค่าความเป็นปรนัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.401 กล่าวคือ แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเขาจังหวัดผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเป็นปรนัยในระดับปานกลาง

4. แบบประเมินทั้งฉบับ มีค่าความเป็นปรนัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.164$) มีค่าเท่ากับ 0.405 กล่าวคือ แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเขาจังหวัดผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเป็นปรนัยในระดับปานกลาง

ตาราง 5 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมิน โดยวิธีการแจกแจงที่
(N = 105)

แบบประเมิน	ค่าอำนาจจำแนก	แบบประเมิน	ค่าอำนาจจำแนก
<u>ตอนที่ 1</u>		<u>ข้อ 19</u>	6.063 ^{**}
ข้อ 1	6.272 ^{**}	<u>ข้อ 20</u>	12.443 ^{**}
ข้อ 2	9.998 [*]	<u>ตอนที่ 2</u>	
ข้อ 3	8.059 [*]	ข้อ 1	10.825 ^{**}
ข้อ 4	6.979 ^{**}	ข้อ 2	10.897 ^{**}
ข้อ 5	6.231 ^{**}	ข้อ 3	9.984 [*]
ข้อ 6	11.108 ^{**}	ข้อ 4	1.969
ข้อ 7	5.425	ข้อ 5	3.227 ^{**}
ข้อ 8	4.739 ^{**}	ข้อ 6	10.446 ^{**}
ข้อ 9	6.645 ^{**}	ข้อ 7	11.004 ^{**}
ข้อ 10	11.187 [*]	ข้อ 8	8.269 ^{**}
ข้อ 11	2.169 [*]	ข้อ 9	3.276 ^{**}
ข้อ 12	1.001	<u>ตอนที่ 3</u>	
ข้อ 13	2.395 ^{**}	ข้อ 1	6.118 ^{**}
ข้อ 14	2.916 ^{**}	ข้อ 2	4.941 ^{**}
ข้อ 15	2.346 [*]	ข้อ 3	4.630 [*]
ข้อ 16	9.835 ^{**}	ข้อ 4	5.748 ^{**}
ข้อ 17	8.474	ข้อ 5	5.923 ^{**}
ข้อ 18	7.276	ข้อ 6	3.823 ^{**}

* P < .05 (t = 1.671)

** P < .01 (t = 2.390)

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ค่าอำนาจจำแนกรายขอของแบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเขาจันทะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีดังนี้

1 แบบประเมินตอนที่ 1 มีข้อระทง จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ($t = 1.671$) มีค่าตั้งแต่ 2.169 – 12.443 จำนวน 19 ข้อ (ยกเว้นข้อ 12) กล่าวคือ แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเขาจันทะ ในตอนที่ 1 จำนวน 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกในระดับสูง

แต่ในข้อ 12 เรื่องของความสามารถในการเคลื่อนไหวในทิศทางเต็นราไคอย่างถูกต้อง มีค่าอำนาจจำแนกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ($t = 1.671$) มีค่าเท่ากับ 1.001

2. แบบประเมินตอนที่ 2 มีข้อระทง จำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ($t = 1.671$) มีค่าตั้งแต่ 1.969 – 11.004 กล่าวคือ แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเขาจันทะ ในตอนที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกในระดับสูง

3 แบบประเมินตอนที่ 3 มีข้อระทง จำนวน 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ($t = 1.671$) มีค่าตั้งแต่ 3.823 – 6.118 กล่าวคือ แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเขาจันทะ ในตอนที่ 3 มีค่าอำนาจจำแนกในระดับสูง

4 แบบประเมินทั้งฉบับ มีข้อระทง จำนวน 35 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ($t = 1.671$) มีค่าตั้งแต่ 1.969 – 12.443 กล่าวคือ แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเขาจันทะทั้งฉบับ มีค่าอำนาจจำแนกในระดับสูง

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษาชั้นสูงพลศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพมหานคร ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 105 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด 3 ตอน รวม 35 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบประเมิน จากคะแนนรวมของผู้เข้ารับการประเมินแต่ละคนที่ได้จากการประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ กรอนบาค (Cronbach)
2. หาค่าความเที่ยงตรง (validity) ของแบบประเมิน จากคะแนนรวมของผู้ประเมิน 2 คน กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติปลายภาค โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนน โดยใช้สูตรของ เพียร์สัน (Pearson's product - moment correlation coefficient)

3 หาค่าความเป็นปรนัย (objectivity) ของแบบประเมิน จากคะแนน
ที่ผู้ประเมิน 2 คน ใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ของคะแนน โดยใช้สูตรของ เพียร์สัน (Pearson's product - moment
correlation coefficient)

4. หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (item discrimination) ของแบบ
ประเมิน จากคะแนนรวมของผู้เข้ารับการประเมินแต่ละคนที่ได้จากการประเมิน โดย
วิธีการแจกแจงที (t - distribution)

สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล

1 ผลการทดลองใช้เครื่องมือ

1.1 ค่าความเชื่อมั่น (reliability) เท่ากับ 0.938 อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง

1.2 ค่าความเป็นปรนัย (objectivity) เท่ากับ 0.818 อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยในระดับสูง

1.3 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (item discrimination) มีค่าตั้งแต่
0.784 - 0.725 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่า แบบประเมินค่า
ความสามารถทางกิจกรรมเขาจึงหะสามารถจำแนกความสามารถของนักศึกษาได้

2 ผลจากการนำเครื่องมือไปใช้

2.1 ค่าความเชื่อมั่น (reliability)

ตอนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.930 อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.887 อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ตอนที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.890 อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง

ทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.950 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง

2.2 ค่าความเที่ยงตรง (validity)

ตอนที่ 1 มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.522 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเที่ยงตรงในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.361 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเที่ยงตรงในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.522 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเที่ยงตรงในระดับปานกลาง

ทั้งฉบับ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.546 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเที่ยงตรงในระดับปานกลาง

2.3 ค่าความเป็นปรนัย (objectivity)

ตอนที่ 1 มีค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.313 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 มีค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.513 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 มีค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.401 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยในระดับปานกลาง

ทั้งฉบับ มีค่าความเป็นปรนัย เท่ากับ 0.405 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีความเป็นปรนัยในระดับปานกลาง

2.4 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (item discrimination)

ตอนที่ 1 มีข้อกระทง จำนวน 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.169 - 12.443 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 แสดงว่ามีอำนาจจำแนกในระดับสูง

และในข้อ 12 ในเรื่องของการความสามารถในการเคลื่อนไหว

ในทิศทางเตนราไคอย่างถูกต้อง มีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 1.001 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีอำนาจจำแนกในระดับต่ำ

ตอนที่ 2 มีข้อกระทง จำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.969 - 11.004 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีอำนาจจำแนกในระดับสูง

ตอนที่ 3 มีข้อกระทง จำนวน 6 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.823 - 6.118 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีอำนาจจำแนกในระดับสูง

ทั้งฉบับ มีข้อกระทง จำนวน 35 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.969 - 12.443 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีอำนาจจำแนกในระดับสูง

อภิปรายผล

1. การหาความเชื่อมั่น (reliability) แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเขาจึงหะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.930, 0.887, 0.890 และ 0.950 ตามลำดับ แสดงว่าแบบประเมินค่าความสามารถฉบับนี้มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง สามารถนำไปประเมินค่าความสามารถของนักศึกษาได้คือ ซึ่ง กิลฟอร์ด (Guilford. 1973 : 161) ได้กล่าวว่า แบบสอบที่มีคุณภาพดี เหมาะกับการนำไปใช้วัดนั้น ควรมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.70 - 0.98 และ ประกอง กรรณสูต (ประกอง กรรณสูต 2513 : 110) ได้กล่าวว่า ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.70 - 0.90 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ดังนั้น แบบประเมินค่าความสามารถนี้จะนำไปประเมินกับกลุ่มตัวอย่างก็ครั้งก็ตาม ก็จะไคะแนนเท่าเดิม แสดงให้เห็นถึงความคงที่แน่นอนของแบบประเมิน (ลวน และ อังคณา สายยศ 2524 : 163)

2. การหาค่าความเที่ยงตรง (validity) แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเขาจึงหะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีค่าความเที่ยงตรง ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.522, 0.361, 0.522 และ 0.546 ตามลำดับ แสดงว่าแบบประเมินค่าความสามารถฉบับนี้มีความเที่ยงตรงอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่ง ประคอง กรรณสูต (ประคอง กรรณสูต 2513 : 110) ไคกล่าววว่า ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.30 - 0.70 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง สามารถนำไปประเมินค่าความสามารถของนักศึกษาได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการ (ลวน และ อังคณา สายยศ 2524 : 179)

3. การหาค่าความเป็นปรนัย (objectivity) แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเขาจึงหะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีค่าความเป็นปรนัย ตอนที่ 1, 2, 3 และรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.310, 0.503, 0.401 และ 0.405 ตามลำดับ แสดงว่าแบบประเมินค่าความสามารถฉบับนี้มีความเป็นปรนัยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่ง ประคอง กรรณสูต (ประคอง กรรณสูต 2513 : 110) ไคกล่าววว่า ค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.30 - 0.70 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง สามารถนำไปประเมินค่าความสามารถของนักศึกษาได้ แสดงให้เห็นถึงความชัดเจนของข้อความ วิธีตรวจให้คะแนน และการแปลความหมายของคะแนน ถึงแม้จะมีผู้ประเมินหลายคน ก็สามารถให้คะแนนได้เหมือนกัน (Harrison 1967 : 29)

4. การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (item discrimination) แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเขาจึงหะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตอนที่ 1 ตั้งแต่ 2.169 - 12.443, ตอนที่ 2 ตั้งแต่ 1.969 - 11.004, ตอนที่ 3 ตั้งแต่ 3.823 - 6.118 และรวมทั้งฉบับ ตั้งแต่ 1.969 - 12.443 แสดงว่าแบบประเมินค่าความสามารถฉบับนี้มีอำนาจจำแนกรายข้อสูง ซึ่ง ลวน และ อังคณา สายยศ (ลวน และ อังคณา สายยศ 2524 : 189) ไคกล่าววว่า ข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า หรือเท่ากับ 1.75 ถือว่าข้อคำถาม

นั้น จาแนกคนเป็น 2 กลุ่มได้ หรือสามารถแยกคนเก่งกับคนอ่อนออกจากกันได้ แต่ในข้อ 12 เรื่องของความสามารถในการเคลื่อนไหวในทิศทาง การ เคนราไคอย่างถูกต้อง ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกค่า ทั้งนี้เนื่องจากการประเมินนั้นกระทำเป็นกลุ่ม ประมาณ 4 - 6 คน ดังนั้นการเคลื่อนไหวในทิศทาง การ เคนรา ิ ผู้เข้ารับการประเมินจะเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน เกิดการเลียนแบบ จึงจาแนกความสามารถของผู้เข้ารับการประเมินไม่ได้ แต่ถาหาการประเมินทีละคน จะจาแนกความสามารถของผู้เข้ารับการประเมินได้ เพราะไม่สามารถดูตัวอย่างจากคนอื่น

5 แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้งฉบับ มีความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง ความเป็นปรนัย และอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ในระดับสูง เหมาะสำหรบันำไปใช้ประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ สำหรับนักศึกษาวิตยาลัยพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ จอห์นสัน และ นีลสัน (Johnson and Neilson. 1974 : 44) ไ้กล่าวว่า แบบทดสอบที่จะเป็นมาตรฐาน ควรมีลักษณะที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญคือ มีความเป็นปรนัย ความเชื่อถือได้ ความเที่ยงตรง และมีเกณฑ์ปกติ

6 แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นอกจากจะมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างตนแล้ว ยังพอจะแยกได้อีก ดังนี้

6.1 มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ซึ่งได้จากการให้ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะช่วยตรวจสอบข้อกระทงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และมีความเที่ยงตรงตามสภาพ ซึ่งได้จากการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนที่ได้จากการประเมิน กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติปลายภาคของผู้เข้ารับการประเมิน

6.2 ใช้เป็นเกณฑ์แบ่งระดับความสามารถของผู้เข้ารับการประเมินได้ จะเห็นได้จากค่าอำนาจจำแนกรายข้อ สามารถแบ่งแยกคนเก่งและคนอ่อนออกจากกันได้ แบบประเมินนี้จะนำไปใช้ประเมินก่อนหรือหลัง เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะก็ได้

6.3 ประหยัดเวลา การประเมินสามารถกระทำได้ในขณะที่เรียนในแต่ละชั่วโมง ไม่จำเป็นต้องกำหนดเวลาเพื่อทดสอบต่างหากจากชั่วโมงเรียน

6.4 สะดวกในการให้คะแนน เพราะแบบประเมินแต่ละข้อมีขอบเขตของการให้คะแนน ผู้ประเมินอ่านแล้วเข้าใจง่าย และสามารถให้คะแนนแก่ผู้เข้ารับการประเมินได้ตามความเหมาะสม

6.5 ประสิทธิภาพการ แบบประเมินฉบับนี้ผู้ประเมินไม่จำเป็นต้องเป็นคนเก่งหรือมีประสบการณ์มาก ผู้ที่ผ่านการเรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะมาแล้ว สามารถเป็นผู้ประเมินได้

6.6 มีความยุติธรรม จะเห็นว่าแบบประเมินแต่ละข้อนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนตามความสามารถของผู้เข้ารับการประเมิน ถ้าผู้เข้ารับการประเมินมีความสามารถมากก็จะให้คะแนนสูง และหากมีความสามารถน้อยก็จะให้คะแนนน้อย นอกจากนี้ แบบประเมินยังเป็นเครื่องมือในการสังเกตและตัดสินใจให้คะแนนของผู้ประเมิน ให้ไปในแนวทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1 การใช้แบบประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะทั้ง 3 ตอน จะใช้ผู้สอนในครั้งนั้น ๆ

2 ถ้าผู้ประเมินไม่ใช่ผู้สอน จะประเมินได้เฉพาะในตอนที่ 1 และ 2

3 แบบประเมินนี้ ถ้าจะใช้ประเมินประจำหน่วยของการเรียน ควรใช้ตอนที่ 1 หากจะใช้ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาค ควรใช้ทั้ง 3 ตอน

4 ควรนำแบบประเมินนี้ไปประเมินกับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ

5 ควรนำแบบประเมินนี้ไปปรับปรุง เพื่อใช้ประเมินนักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

6 ควรได้มีการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบประเมินรองวทยาลัยพลศึกษา และในระดับอุดมศึกษา

7 ควรได้มีการร่างแบบทดสอบทักษะทางกิจกรรมเข้าจังหวะ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษรศาสตร์, มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรระดับปริญญาตรีและ
ปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ 2525, 169 หน้า อักสาเนา
- ขอนแก่น, มหาวิทยาลัย คู่มือนักศึกษาประจำปี 2525 - 2526 ขอนแก่น
 โรงพิมพ์ศิริกัณฑ์ออฟเซต 2525, 309 หน้า
- จรินทร์ ชานีรัตน์ การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา โรงพิมพ์โอเคียนสโตร์
 2519, 207 หน้า
- จุฬาลงกรณ์, มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี
 (ปรับปรุงใหม่ พ ศ 2520) 2520, 253 หน้า
- จำลอง ชูโต การสร้างเกณฑ์ประเมินผลการศึกษภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล
 วิทยานิพนธ์ ค.ม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 130 หน้า อักสำเนา
- ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย การสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับ
ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค ม
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 72 หน้า อักสาเนา
- ชวาล แพร์ตกุล เทคนิคการวัดผล สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช 2518, 452 หน้า
- นิตยา การงูฉี การสร้างเกณฑ์ประเมินผลการศึกษภาคปฏิบัติของนักเรียนพยาบาล
 วิทยานิพนธ์ ค.ม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 67 หน้า
 อักสำเนา
- ประคอง กรรณสุต สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์
 ไทยวัฒนาพานิช 2513, 159 หน้า
- เขาวดี ราชชัยกุล "หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา" วารสารครุศาสตร์
 5 14 กันยายน - ตุลาคม 2521
- รามคาแหง, มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรคณะศึกษาศาสตร์ 2519
ฉบับปรับปรุง 2522, 162 หน้า

ลวน และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์
ทวีกิจการพิมพ์ 2524, 287 หน้า

วิริยา บุญชัย การทดสอบและวัดผลทางผลึกษา สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
2523, 318 หน้า

ศรีนครินทร์วิโรฒ, มหาวิทยาลัย หลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต 2522, 368 หน้า
ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมฝึกหัดครู สภาการฝึกหัดครู หลักสูตรการฝึกหัดครู
ระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2524 โรงพิมพ์ ส.สมบูรณการพิมพ์ 2525,
533 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
พลศึกษาและสุขศึกษา 2525, 12 หน้า อักษรสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2503 พิมพ์ครั้งที่ 11 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2512, 54 หน้า

———— หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503 พิมพ์ครั้งที่ 16
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2516, 42 หน้า

———— หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 พิมพ์ครั้งที่ 7
โรงพิมพ์คุรุสภาพระสุเมรุ 2511, 35 หน้า

———— หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 แผนกการพิมพ์
วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 2519 79 หน้า

———— หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น 2521,
442 หน้า

———— หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์จงเจริญการพิมพ์
2520, 252 หน้า

———— หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 โรงพิมพ์อมรินทร์
การพิมพ์ 2523, 372 หน้า

สงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรปริญญาตรี 2518,
165 หน้า

สาธิต ลิ้มขจร เกษ ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรม
พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา วิทยานิพนธ์ ค ม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2524, 101 หน้า อักสาเนา

สำเร็จ มณีเนตร กิจกรรมเข้าจังหวะ สำนักพิมพ์สามมิตร 2520, 219 หน้า
———— กิจกรรมเข้าจังหวะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา 2525,
130 หน้า

สุภาพ วาดเขียน และ อรพันธ์ โกชนกา การประเมินผลการเรียนการสอน
พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2520, 77 หน้า

สุรศักดิ์ สุขเมธีวรกุล การสร้างมาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ ค ม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525,
85 หน้า อักสาเนา

อธิษฐาน มงคลสถิตย์ การสร้างเกณฑ์ประเมินผลการศึกษาภาคปฏิบัติของนักศึกษา
พยาบาลระดับปริญญาตรี วิทยานิพนธ์ ค ม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522,
91 หน้า อักสาเนา

Barry, Johnson L. and Neilson K. Jack. "Basic Concepts in Test
Evaluation" Practice Measurement for Evaluation in Physical
Education. Minnesota, Burgess Publishing Company, 1974 477 p.

Clarke, Harrison H. Application of Measurement to Health and
Physical Education. 4th. ed., New York, McGraw Hill, Inc., 1967.

Glady, Scott M and French Esthes. "Purpose of Evaluation and
Measurement" Measurement and Evaluation in Physical Education.
Iowa, W.M.C. Brown Company, 1950. 277 p.

Guilford, J. P. Fundamental Statistic in Psychology and Education.
5th. ed., Tokyo, Kogakusha, 1973.

John, Nixon E. and Jewett E. Ann. An Introduction to Physical
Education. 8th. ed., West Washington Square, Saunders Company,
1974. 387 p.

- Marshall, Jon Clark. Essential of Testing. Philippines, Addison Wesley Publishing, 1972. 1 - 3 p.
- Marshall, Jon Clark and Loydy Wesley Hales. Classroom Test Construction. California, Addison Wesley Publishing Company, 1971. 335 p.
- Mathew, Donald K. Measurement in Physical Education. 5th. ed., Philadelphia, W.B. Sounder Company, 1978. 495 p.
- Noll, Victor H. Introduction of Education Measurement. 2nd. ed., Boston, Houghton Mifflin, 1957. 277 p.
- Scriven, M. 'The Methodology of Evaluation' Curriculum Evaluation. Chicago, Rand McNally, 1967. 4 p.
- Thorndike, Robert L. and Elizabeth Hagen. Measurement and Evaluation in Psychology and Education. 2nd. ed., New York, Wiley, 1961. 602 p.

สัมภาษณ์

สำเร็จ มณีเนตร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ สุมาลี เพชรศิริ เป็นผู้สัมภาษณ์
ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ปทุมวัน เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม
2526

ทวีศักดิ์ นารามณ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ สุมาลี เพชรศิริ เป็นผู้สัมภาษณ์
ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ปทุมวัน เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม
2526

ทวีพงษ์ กลิ่นหอม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ สุมาลี เพชรศิริ เป็นผู้สัมภาษณ์
ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ปทุมวัน เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม
2526

สุทิน ขอบทางศิลป์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ สุมาลี เพชรศิริ เป็นผู้สัมภาษณ์
ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ปทุมวัน เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม
2526

สุกัญญา พานิชเจริญนาม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ สุมาลี เพชรศิริ เป็นผู้สัมภาษณ์
ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ปทุมวัน เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม
2526

ភាគដេញត

ภาคผนวก ก

การลำดับความสำคัญของพฤติกรรม

การลำดับความสำคัญของพฤติกรรม

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้สอนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ เมื่อท่านต้องการวัดและประเมินผลความสามารถในการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษา ท่านจะวัดอะไรบาง โปรดเรียงลำดับความสำคัญของข้อความข้างล่างนี้

เนื้อหาที่จะวัด

ลำดับความสำคัญ

ทักษะและความสามารถ

.

ทัศนคติ

. . .

บุคลิกภาพ

. .

กิริยามารยาท

. . .

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน
เกี่ยวกับการประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเขาฉะฮะ

แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน
เกี่ยวกับการประเมินความสามารถทางกิจกรรมเขาจ้างหะ

คำชี้แจง

ในการสร้างแบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเขาจ้างหะ มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ความสามารถในการ เคนรำ
2. บุคลิกภาพ
3. ทักษะ

ขอให้ท่านพิจารณาพฤติกรรมและมาตรการที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น ว่าสามารถวัดได้ตรงตามองค์ประกอบที่กำหนดหรือไม่ ถ้าท่านเห็นว่าขอความใดสามารถวัดได้ตรงตามองค์ประกอบนั้น ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "วัด" แต่ถ้าขอความนั้นไม่สามารถวัดได้ตรงตามองค์ประกอบนั้น ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่วัด"

หากท่านมีความคิดเห็นที่นอกเหนือไปจากนี้ ให้ท่านเขียนข้อคิดเห็นลงในช่องว่างของแต่ละตอน ตามที่ได้อัดเตรียมไว้

ตอนที่ 1 ความสามารถในการเต้นรำของผู้เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

ข้อที่	พฤติกรรมและมาตรการที่จะใช้วัด	วัด	ไม่วัด
	ความสามารถในการฟังและเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี		
1	ความสามารถในการเริ่มต้นจังหวะของแต่ละเพลง		
2	ความสามารถในการฟังแบบจังหวะดนตรีต่าง ๆ ได้ เช่น จังหวะ 2/4, 3/4, 4/4 และ 6/8		
3	ความสามารถในการเริ่มต้นของท่อนเพลงใหม่ ขณะที่เต้นรำผิดในช่วงของท่อนเพลง		
4	ความสามารถในการลำดับขั้นตอนของการเต้นรำ ให้สัมพันธ์กับจังหวะดนตรี		
5	ความสามารถในการเต้นรำได้ตลอดเพลง โดยไม่ ผิดพลาด		
6	ความสามารถในการทบมือในจังหวะเริ่มต้น ของเพลงที่มีจังหวะฟังยาก		
7	ความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐานของการ เคลื่อนที่อยู่กับที่ (non - locomotor movement) เช่น การก้ม เงย ผลัก และเหวี่ยง ฯลฯ ให้เข้า กับจังหวะดนตรี		
8	ความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐานของการ เคลื่อนที่ที่ได้อินทรีย์ (locomotor movement) เช่น การเดิน วิ่ง กระโดด ฯลฯ ให้เข้ากับ จังหวะดนตรี		

ข้อที่	พฤติกรรมและมาตรการที่จะใช้วัด	วัด	ไม่วัด
9	ความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเต้นรำ (basic dance - step) เช่น การทำสองก้าว (two - step) โพลกา (polka) วอลทซ์ (waltz) ฯลฯ ในลักษณะของเขากับจังหวะดนตรี		
10	ความสามารถในการทำตามคำสั่งของครูในลักษณะและเขากับจังหวะดนตรี		
11			
12			
	ความสามารถในการจัดรูปแบบของการเต้นรำ		
1	ความสามารถในการรักษาระยะของการเต้นรำ		
2	ความสามารถในการเคลื่อนไหวในทิศทางเต้นรำ (dance directions) ใคอย่างถูกต้อง		
3	ความสามารถในการจัดรูปแบบของการเต้นรำ (dance formations) ให้เหมาะสมกับเพลง เช่น การจัดรูปวงกลมวงเดี่ยว วงกลมสองวงซ้อนกัน และยืนเป็นแถวตอน เป็นต้น		
4	ความสามารถในการจับคู่ในการเต้นรำ (dance positions) เช่น การจับคู่แบบวาโฮเวียน จับมือคานโน และจับแบบผีเสื้อ เป็นต้น		

ข้อที่	พฤติกรรมและมาตรการที่จะใช้วัด	วัด	ไม่วัด
5	ความสามารถในการ เปลี่ยน <u>คู้</u> <u>เ็น</u> <u>ร่า</u> ใน เพลง ที่มี		
6	การ เปลี่ยน <u>คู้</u> <u>ไ</u> <u>ค</u> <u>อ</u> <u>ย</u> <u>า</u> <u>ง</u> <u>ก</u> <u>อ</u> <u>ง</u>		
7	ความสามารถในการ ร้อง เพลง และ คิด ทำ ทาง		
8	ประกอบใน เพลง สั้น ๆ เช่น เพลง กระต่าย เพลง		
	กบ และ เพลง ช่าง เป็น คน		
	ความสามารถในการ นา ไป <u>ไ</u> <u>ค</u>		
1	ความสามารถในการ สร้าง รูป แบบ ของ การ <u>เ็น</u> <u>ร่า</u>		
2	ขึ้น <u>ค</u> <u>ว</u> <u>ย</u> <u>ค</u> <u>น</u> <u>อ</u> <u>ง</u>		
3	ความสามารถในการ คิด ริเริ่ม สร้าง สรรค์ ทำ ทาง		
4	มา <u>เ</u> <u>า</u> <u>ก</u> <u>ั</u> <u>บ</u> <u>ั</u> <u>จ</u> <u>ั</u> <u>ห</u> <u>ระ</u> <u>ค</u> <u>น</u> <u>ท</u> <u>ร</u>		
5	ความสามารถในการ นา <u>เ</u> <u>า</u> <u>ค</u> <u>ว</u> <u>า</u> <u>ม</u> <u>ร</u> <u>ู</u> <u>ที่</u> <u>ไ</u> <u>ค</u> <u>ร</u> <u>ั</u> <u>บ</u> <u>ไ</u> <u>ค</u>		
6	ใน <u>เว</u> <u>ล</u> <u>า</u> <u>ว</u> <u>า</u> <u>ง</u> เพื่อ เป็นการ นั น ทนาการ เช่น <u>เว</u> <u>ล</u> <u>า</u>		
7	พัก กลาง วัน และ หลังจาก เลิก <u>ร</u> <u>ี</u> <u>ย</u> <u>น</u> <u>แ</u> <u>ล</u> <u>ว</u> เป็น คน		
	ความสามารถในการ จัด การ แสดง พิเศษ โดยการ		
	นา <u>เ</u> <u>า</u> <u>ค</u> <u>ว</u> <u>า</u> <u>ม</u> <u>ร</u> <u>ู</u> <u>ที่</u> <u>ไ</u> <u>ค</u> <u>ร</u> <u>ั</u> <u>บ</u> <u>ไ</u> <u>ค</u> <u>ให้</u> <u>เก</u> <u>ิ</u> <u>ต</u> <u>ป</u> <u>ระ</u> <u>บ</u> <u>อ</u> <u>ย</u> <u>ช</u> <u>น</u>		
	ความสามารถในการ นา <u>เ</u> <u>า</u> <u>ค</u> <u>ว</u> <u>า</u> <u>ม</u> <u>ร</u> <u>ู</u> <u>ไป</u> <u>ถ</u> <u>า</u> <u>ย</u> <u>ท</u> <u>อ</u> <u>ค</u> <u>ให้</u>		
	บุคคล อื่น <u>ไ</u> <u>ค</u> <u>อ</u> <u>ย</u> <u>า</u> <u>ง</u> <u>ก</u> <u>อ</u> <u>ง</u>		

ตอนที่ 2 บุคลิกภาพของผู้เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

ข้อที่	พฤติกรรมและมาตรการที่จะใช้วัด	วัด	ไม่วัด
1	การจัดท่วงท่วงที่ รู้จักวิธีการรับและถ่ายน้ำหนักตัว		
2	ในระหว่างการเคลื่อนไหว		
3	ความสัมพันธ์ระหว่างอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย		
4	ในขณะที่เคลื่อนไหวได้อย่างกลมกลื่น		
5	การเคลื่อนไหวมีความนุ่มนวล สง่างาม		
6	การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย เหมาะสมกับกิจกรรม		
7	ที่จะเรียน		
8	ความสนใจครูเต้นรำ ให้เขารู้สึกสบาย มีความอบอุ่น		
9	และมั่นใจ		
10	ความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่		
11	ที่เรียน		
	ความสามารถในการนำในการ เต้นรำ		
	ความสามารถในการตามในการ เต้นรำ		
	การให้เกียรติและใช้วาจาสุภาพกับครูเต้นรำ		

ตอนที่ 3 ทักษะของผู้เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

ข้อที่	พฤติกรรมและมาตรการที่จะใช้วัด	วัด	ไม่วัด
1	ความสนใจในบทเรียนของแต่ละคน		
2	ความพยายามที่จะฝึกฝนในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรียน		
3	ความกระตือรือร้นในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรียน		
4	ความมั่นใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน		
5	ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมในโครงการพิเศษ ที่นำเอากิจกรรมที่เรียนไปใช้		
6	ความสนใจที่จะเรียนในแต่ละชั่วโมง และการ ตรงต่อเวลา		
7			
8			

หมายเหตุ -

ข้อที่ 6 เรื่องความสามารถในการจัดรูปแบบของการเต้นรำ
ตอนที่ 1 อาจารย์ผู้สอนส่วนมากให้ตัดออก แต่ได้นำข้อความที่ว่า
"และเพลงสั้น ๆ เช่น เพลงกระต่าย เพลงกบ และเพลงช้าง
เป็นต้น" ไปเพิ่มเติมในข้อที่ 2 เรื่องความสามารถในการ
นำไปใช้ ตอนที่ 1

ข้อที่ 8 และ 9 ตอนที่ 2 อาจารย์ผู้สอนส่วนมากแนะนำ
ให้เพิ่ม

ภาคผนวก ค .

แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ
สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

คำชี้แจง

แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ มีข้อกระทงทั้งหมด 35 ข้อ เป็นลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า มี 5 ระดับ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ก	หมายถึง	5	คะแนน	เท่ากับ	ดีมาก
ข	หมายถึง	4	คะแนน	เท่ากับ	ดี
ค	หมายถึง	3	คะแนน	เท่ากับ	ปานกลาง
ง	หมายถึง	2	คะแนน	เท่ากับ	ต่ำ
จ	หมายถึง	1	คะแนน	เท่ากับ	ต่ำมาก

กรุณาประเมินความสามารถของผู้เข้ารับการประเมินตามความสามารถที่เขาทำได้ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

ตัวอย่าง

๐. ความสามารถในการ เริ่มต้นจังหวะของแต่ละเพลง
- . ✓ . ก ผู้เต้นรำมีความแม่นยำในจังหวะเพลง เมื่อได้ยินเสียงเพลงสามารถก้าวเท้าออกได้อย่างถูกต้องและนับนิ้ว
 - ข ผู้เต้นรำสามารถก้าวเท้าออกได้อย่างถูกต้องเมื่อได้ยินเสียงเพลง แต่ขาดความนับนิ้ว
 - ... ค ผู้เต้นรำสามารถก้าวเท้าออกได้อย่างถูกต้อง เมื่อได้ยินเสียงเพลง เป็นครั้งที่สอง แต่เขาก็สามารถทำได้
 - . .. ง ผู้เต้นรำสามารถก้าวเท้าออกได้อย่างถูกต้อง แต่จะต้องมีการแนะนำจากคนอื่น ๆ
 - . . จ ผู้เต้นรำสามารถก้าวเท้าออกได้ แต่ไม่เข้ากับจังหวะดนตรี

อธิบาย กาเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อ ก. หมายถึงว่าผู้เข้ารับการ
ประเมินมีความสามารถในการเริ่มต้นจังหวะของแต่ละเพลง
ได้ดีมาก

แบบประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ

สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ชื่อผู้เข้ารับการประเมิน ชั้นปีที่ . . . ห้อง . . .

ชื่อผู้ประเมิน

ตอนที่ 1 ความสามารถในการเต้นรำของผู้เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

1 ความสามารถในการฟังและเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี

1.1 ความสามารถในการเริ่มต้นจังหวะของแต่ละเพลง

- . . . ก. ผู้เต้นมีความแม่นยำในจังหวะเพลง เมื่อได้ยินเสียงเพลงสามารถก้าวเท้าออกได้อย่างถูกต้องและนับนิ้ว
- . . . ข ผู้เต้นสามารถก้าวเท้าออกได้อย่างถูกต้อง เมื่อได้ยินเสียงเพลง แต่ขาดความนับนิ้ว
- ค ผู้เต้นสามารถก้าวเท้าออกได้อย่างถูกต้อง เมื่อได้ยินเสียงเพลงเป็นครั้งที่สอง แต่เขาก็สามารถทำได้ดี
- . . . ง ผู้เต้นสามารถก้าวเท้าออกได้อย่างถูกต้อง แต่จะต้องมีการแนะนำจากคนอื่น ๆ
- จ ผู้เต้นสามารถก้าวเท้าออกได้ แต่ไม่เข้ากับจังหวะดนตรี

1.2 ความสามารถในการฟังแบบจังหวะดนตรีต่าง ๆ ได้ เช่น จังหวะ 2/4, 3/4, 4/4 และ 6/8

- . . . ก ผู้เต้นสามารถฟังแบบจังหวะดนตรีต่าง ๆ ได้ทุกจังหวะ
- . . . ข ผู้เต้นสามารถฟังแบบจังหวะดนตรีได้ 2 จังหวะ
- . . . ค ผู้เต้นสามารถฟังแบบจังหวะดนตรีได้ 1 จังหวะ
- ... ง ผู้เต้นสามารถฟังแบบจังหวะดนตรีได้ แต่ต้องได้รับคำแนะนำจากคนอื่น

..... จ. ผู้เต้นรำไม่สามารถฟังแบบจังหวะดนตรีได้

1.3 ความสามารถในการ เริ่มต้นของห้อง เพลงใหม่ ขณะที่เต้นรำนึก
ในช่วงของห้อง เพลง

. . . ก. ผู้เต้นรำสามารถเริ่มต้นห้อง เพลงใหม่ขณะที่เต้นรำนึก ในห้อง
เพลงถัดไปได้ทันทีทันใด

. . . . ข. ผู้เต้นรำสามารถเริ่มต้นห้อง เพลงใหม่ขณะที่เต้นรำนึก ในสอง
ห้อง เพลงถัดไป

. . . . ค. ผู้เต้นรำสามารถเริ่มต้นห้อง เพลงใหม่ขณะที่เต้นรำนึก ในสาม
ห้อง เพลงถัดไป

. . . . ง. ผู้เต้นรำสามารถเริ่มต้นห้อง เพลงใหม่ได้ โดยคำแนะนำจาก
คนอื่น

. . . . จ. ผู้เต้นรำสามารถเริ่มต้นห้อง เพลงใหม่ได้แต่ไม่เข้ากับจังหวะ
ดนตรี ต้องมีคนอื่นช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา

1.4 ความสามารถในการลำดับขั้นตอนของการ เต้นรำให้สัมพันธ์กับจังหวะ
ดนตรี

..... ก. ผู้เต้นรำสามารถลำดับขั้นตอนในแบบการ เต้นรำของแต่ละเพลง
ให้เข้ากับจังหวะดนตรี โดยไม่ผิดพลาดและเป็นไปอย่างนิ่มนวล
สวยงาม

.... ข. ผู้เต้นรำสามารถลำดับขั้นตอนในแบบการ เต้นรำของแต่ละเพลง
ให้เข้ากับจังหวะดนตรีโดยไม่ผิดพลาด แต่ขาดความนิ่มนวล
สวยงาม

. . . . ค. ผู้เต้นรำสามารถลำดับขั้นตอนในแบบการ เต้นรำของแต่ละเพลง
ให้เข้ากับจังหวะดนตรี แต่มีความผิดพลาดเป็นบางครั้ง

. . . . ง. ผู้เต้นรำสามารถลำดับขั้นตอนในแบบการ เต้นรำของแต่ละเพลงได้
แต่ไม่เข้ากับจังหวะดนตรี

- . . . จ ผู้เตนร่าสามารถล่ำคัับชั้นตอนโนในแบบการ เตนร่า แต่ไม่เข้ากับ
จังหวัดคนตรี

1.5 ความสามารถในการ เตนร่าไค้ตลอดเพลงโดยไม่ผิดพลาด

- . . . ก ผู้เตนร่าสามารถเตนร่าไค้ตั้งแต่เริ่มตนของ เพลงจนจบ เพลง
โดยไม่ผิดพลาดและสวยงาม
- ข ผู้เตนร่าสามารถเตนร่าไค้ตั้งแต่เริ่มตนของ เพลงจนจบ เพลง
โดยไม่ผิดพลาด แต่ขาดความสวยงาม
- . . . ค ผู้เตนร่าสามารถเตนร่าไค้ตั้งแต่เริ่มตนของ เพลงจนจบ เพลง
แต่อาจจะผิดพลาดบาง
- ง . ผู้เตนร่าสามารถเตนร่าไค้ตั้งแต่เริ่มตนของ เพลงจนจบ เพลง
โดยคู้ตัวอย่างจากคนอื่น
- . . . จ ผู้เตนร่าไม่สามารถจะเตนร่าไค้ตลอดเพลง

1.6 ความสามารถคบบื่อนำในจังหวัดเริ่มตนของ เพลงที่มีจังหวัดพังยาก

- . . ก ผู้เตนร่าสามารถคบบื่อนำในจังหวัดเริ่มตนของ เพลงไค้ถูกต้อง
เมื่อเปิดเพลงครั้งแรก
- ข ผู้เตนร่าสามารถคบบื่อนำในจังหวัดเริ่มตนของ เพลงไค้ เมื่อ
เปิดเพลง เป็นครั้งที่สอง
- ค . ผู้เตนร่าสามารถคบบื่อนำในจังหวัดเริ่มตนของ เพลงไค้ เมื่อ
เปิดเพลงครั้งที่สาม
- ง . ผู้เตนร่าสามารถคบบื่อนำในจังหวัดเริ่มตนของ เพลงไค้ โดย
คำแนะนำจากคนอื่น
- . . . จ ผู้เตนร่าสามารถคบบื่อนำไค้ แต่ไม่เข้ากับจังหวัดคนตรี

1.7 ความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเคลื่อนที่อยู่กับที่
(non - locomotor movement) เช่น การก้ม เงย ผลัก
เหวี่ยง ฯลฯ ให้เข้ากับจังหวะดนตรี

- . . ก ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เข้ากับ
จังหวะดนตรีได้ทุกส่วน อย่างสวยงาม
- . . ข ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เข้ากับ
จังหวะดนตรีได้ทุกส่วน แต่ขาดความสวยงาม
- . . ค ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เข้ากับ
จังหวะดนตรีได้ แต่อาจจะผิดพลาดบาง
- . . ง ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เข้ากับ
จังหวะดนตรี แต่ต้องไ้รับคำแนะนำจากคนอื่น
- . . . จ ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ แต่
ไม่เข้ากับจังหวะดนตรี

1.8 ความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเคลื่อนที่ที่ได้นั่งที่
(locomotor movement) เช่น การเดิน วิ่ง กระโดด ฯลฯ
ให้เข้ากับจังหวะดนตรี

- . . ก ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะ
ดนตรีได้อย่างสวยงาม
- . . ข ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะ
ดนตรี แต่ขาดความสวยงาม
- . . ค ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะ
ดนตรี แต่อาจจะผิดพลาดบาง
- . . . ง ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะ
ดนตรี แต่ต้องไ้รับคำแนะนำจากคนอื่น
- . . จ ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบต่าง ๆ ได้ แต่ไม่เข้า
กับจังหวะดนตรี

- 1 9 ความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเต้นรำ (basic dance step) เช่น การทำสองก้าว (two step) โพลกา (Polka) วอลทซ์ (Waltz) ฯลฯ ให้ถูกต้องเข้ากับจังหวะดนตรี
- . ก ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเต้นรำแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะดนตรีได้อย่างสวยงาม
 - . ข ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเต้นรำแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะดนตรี แต่ขาดความสวยงาม
 - .. ค ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเต้นรำแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะดนตรี แต่อาจจะผิดพลาดบาง
 - .. . ง ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเต้นรำแบบต่าง ๆ ให้เข้ากับจังหวะดนตรี แต่คงไ้รับคำแนะนำจากคนอื่น
 - .. จ ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเต้นรำแบบต่าง ๆ ได้ แต่ไม่เข้ากับจังหวะดนตรี จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นตลอดเวลา
- 1 10 ความสามารถในการทำตามคำสั่งของครูให้ถูกต้องและเข้ากับจังหวะดนตรี
- .. ก ผู้เต้นรำสามารถทำตามคำสั่งของครูได้อย่างถูกต้องและเข้ากับจังหวะดนตรีอย่างแม่นยำ
 - . . ข ผู้เต้นรำสามารถทำตามคำสั่งของครูได้อย่างถูกต้องและเข้ากับจังหวะดนตรี
 - . . ค. ผู้เต้นรำสามารถทำตามคำสั่งของครูได้อย่างถูกต้องและเข้ากับจังหวะดนตรี แต่อาจจะผิดพลาดบาง
 - . . ง ผู้เต้นรำสามารถทำตามคำสั่งของครูได้อย่างถูกต้อง แต่ไม่เข้ากับจังหวะ
 - . . จ. ผู้เต้นรำสามารถทำตามคำสั่งของครูได้ แต่จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นตลอดเวลา

2 ความสามารถในการจัดรูปแบบของการเต้นรำ

2.1 ความสามารถในการรักษาระยะของการเต้นรำ

- ... ก. ผู้เต้นรำสามารถจัดระยะและรักษาระยะของการเต้นรำได้อย่างสวยงามตลอดจนจบเพลง
- . . ข. ผู้เต้นรำสามารถจัดระยะและรักษาระยะของการเต้นรำได้ แต่ขาดความสวยงาม
- . ค. ผู้เต้นรำสามารถจัดระยะและรักษาระยะของการเต้นรำได้ แต่อาจจะผิดพลากบาง
- . ง. ผู้เต้นรำสามารถจัดระยะและรักษาระยะของการเต้นรำได้ เมื่อเริ่มต้นของเพลง หลังจากนั้นไม่สามารถรักษาระยะของการเต้นรำได้ ต้องคอยช่วยจากคนอื่น
- ... จ. ผู้เต้นรำสามารถจัดระยะและรักษาระยะของการเต้นรำได้ แต่จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นตลอดเวลา

2.2 ความสามารถในการเคลื่อนไหวในทิศทางเต้นรำ (dance directions) ใคอย่างถูกต้อง

- . . . ก. ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวในทิศทางเต้นรำใคอย่างถูกต้อง และสวยงาม
- . . ข. ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวในทิศทางเต้นรำใคอย่างถูกต้อง แต่ขาดความสวยงาม
- . . ค. ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวในทิศทางเต้นรำได้ แต่อาจจะผิดพลากบาง
- . ง. ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวในทิศทางเต้นรำได้ แต่จะต้องไ้ใครับคำแนะนำจากคนอื่น
- จ. ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวในทิศทางเต้นรำได้ แต่จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นตลอดเวลา

2.3 ความสามารถในการจัดรูปแบบของการเต้นรำ (dance formations) ให้เหมาะสมกับเพลง เช่น การจัดรูปวงกลม วงเดี่ยว วงกลมสองวงซ้อนกัน และยืนเป็นแถวตอน เป็นต้น

- ... ก. ผู้เต้นรำสามารถจัดรูปแบบของการเต้นรำให้เหมาะสมกับเพลงได้ทุกรูปแบบ และสวยงาม
- ... ข. ผู้เต้นรำสามารถจัดรูปแบบของการเต้นรำให้เหมาะสมกับเพลงได้ทุกรูปแบบ แต่ขาดความสวยงาม
- . . ค. ผู้เต้นรำสามารถจัดรูปแบบของการเต้นรำให้เหมาะสมได้ทุกรูปแบบ แต่อาจจะผิดพลาดบ้าง
- . . ง. ผู้เต้นรำสามารถจัดรูปแบบของการเต้นรำให้เหมาะสมได้ในบางรูปแบบเท่านั้น จะต้องได้รับความแนะนำจากคนอื่น
- . จ. ผู้เต้นรำสามารถจัดรูปแบบของการเต้นรำได้ แต่จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นตลอดเวลา

2.4 ความสามารถจับคู่ในการเต้นรำ (dance positions) เช่น การจับคู่แบบวาโซเจียน จับมือคานโน และจับแบบผีเสื้อ เป็นต้น

- ก. ผู้เต้นรำสามารถจับคู่เต้นรำได้อย่างถูกต้องและสวยงาม
- . . ข. ผู้เต้นรำสามารถจับคู่เต้นรำได้อย่างถูกต้อง แต่ขาดความสวยงาม
- . . ค. ผู้เต้นรำสามารถจับคู่เต้นรำได้ แต่อาจจะผิดพลาดบ้าง
- . . ง. ผู้เต้นรำสามารถจับคู่เต้นรำได้ แต่จะต้องได้รับความแนะนำจากคนอื่น
- ... จ. ผู้เต้นรำสามารถจับคู่เต้นรำได้ แต่จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นตลอดเวลา

2.5 ความสามารถเปลี่ยนคู่เต้นรำในเพลงที่มีการเปลี่ยนคู่ ใดอย่าง

ถูกต้อง

- ก. ผู้เต้นรำสามารถเปลี่ยนคู่เต้นรำในเพลงที่มีการเปลี่ยนคู่ ใดอย่าง
ถูกต้องและสวยงาม
- ข. ผู้เต้นรำสามารถเปลี่ยนคู่เต้นรำในเพลงที่มีการเปลี่ยนคู่ ใดอย่าง
ถูกต้อง แต่ขาดความสวยงาม
- ค. ผู้เต้นรำสามารถเปลี่ยนคู่เต้นรำในเพลงที่มีการเปลี่ยนคู่ ใด
แต่อาจจะผิดพลาดบ้าง
- ง. ผู้เต้นรำสามารถเปลี่ยนคู่เต้นรำในเพลงที่มีการเปลี่ยนคู่ โดย
ตัวอย่างจากคนอื่น
- จ. ผู้เต้นรำสามารถเปลี่ยนคู่เต้นรำในเพลงที่มีการเปลี่ยนคู่ ใด
แต่จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นตลอดเวลา

3. ความสามารถในการนำไปใช้

3.1 ความสามารถในการสร้างรูปแบบของการ เต้นรำขึ้นด้วยตนเอง

- ก. ผู้เต้นรำสามารถสร้างรูปแบบของการ เต้นรำได้เหมาะสมกับ
เพลง และสวยงาม
- ข. ผู้เต้นรำสามารถสร้างรูปแบบของการ เต้นรำได้เหมาะสมกับ
เพลง แต่ขาดความสวยงาม
- ค. ผู้เต้นรำสามารถสร้างรูปแบบของการ เต้นรำได้เหมาะสมเป็น
บางเพลง
- ง. ผู้เต้นรำสามารถสร้างรูปแบบของการ เต้นรำได้ โดยกาแนะนำ
จากคนอื่น
- จ. ผู้เต้นรำสามารถสร้างรูปแบบของการ เต้นรำได้ แต่จะต้องขึ้นอยู่กับ
คนอื่นตลอดเวลา

3.2 ความสามารถในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางมาเข้ากับจังหวะ
ดนตรีและเพลงสั้น ๆ เช่น เพลงกระต่าย เพลงกบ และเพลงช้าง
เป็นต้น

- . . . ก. ผู้เตนราสามารถคิดหาทางให้เข้ากับจังหวะดนตรีและเพลงสั้น ๆ
ได้อย่างเหมาะสมและสวยงาม
- ... ข. ผู้เตนราสามารถคิดหาทางให้เข้ากับจังหวะดนตรีและเพลงสั้น ๆ
ได้อย่างเหมาะสม แต่ขาดความสวยงาม
- ... ค. ผู้เตนราสามารถคิดหาทางให้เข้ากับจังหวะดนตรีและเพลงสั้น ๆ
ได้เป็นบางเพลง
- . . . ง. ผู้เตนราสามารถคิดหาทางให้เข้ากับจังหวะดนตรีและเพลงสั้น ๆ
ได้ โดยคำแนะนำจากคนอื่น
- . . . จ. ผู้เตนราสามารถคิดหาทางให้เข้ากับจังหวะดนตรีและเพลงสั้น ๆ
ได้ โดยได้รับความแนะนำจากคนอื่นตลอดเวลา

3.3 ความสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ในเวลาว่าง เพื่อเป็นการ
นันทนาการ เช่น เวลาพักกลางวันและหลังจากเลิกเรียนแล้ว
เป็นต้น

- ... ก. ผู้เตนราสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในเวลาว่างเพื่อเป็นการ
นันทนาการได้อย่างถูกต้อง เป็นประจำทุกวัน
- .. ข. ผู้เตนราสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในเวลาว่างเพื่อเป็นการ
นันทนาการได้อย่างถูกต้อง ประมาณสัปดาห์ละ 4 วัน
- .. . ค. ผู้เตนราสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในเวลาว่างเพื่อเป็นการ
นันทนาการได้อย่างถูกต้อง ประมาณสัปดาห์ละ 3 วัน
- .. ง. ผู้เตนราสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในเวลาว่างเพื่อเป็นการ
นันทนาการได้ ประมาณสัปดาห์ละ 2 วัน แต่จะต้องได้รับ
คำแนะนำจากคนอื่น

- ... จ ผู้เฒ่าสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในเวลาว่างไคส์บาค์ละ
1 วัน แต่จะต้องไ้รับคำแนะนำจากคนอื่นตลอดเวลา

3.4 ความสามารถในการจัดการแสดงพิเศษ โดยการนำเอาความรู้ที่ไ้รับ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

- ก ผู้เฒ่าสามารถจัดการแสดงพิเศษไ้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
น่าสนใจ และสวยงาม
- ข ผู้เฒ่าสามารถจัดการแสดงพิเศษไ้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
น่าสนใจ แต่ขาดความสวยงาม
- ... ค ผู้เฒ่าสามารถจัดการแสดงพิเศษไ้ได้ แต่อาจจะม่ชอบกพร่อง
บาง
- . . . ง ผู้เฒ่าสามารถจัดการแสดงพิเศษไ้ได้ แต่จะต้องไ้รับคำแนะนำ
จากคนอื่น
- . . . จ ผู้เฒ่าม่สามารถจัดการแสดงพิเศษไ้ได้

3.5 ความสามารถในการนำเอาความรู้ไปถ่ายทอดให้บุคคลอื่นไ้ได้อย่าง ถูกต้อง

- ... ก ผู้เฒ่าสามารถนำเอาความรู้ไปถ่ายทอดให้บุคคลอื่นไ้ได้อย่าง
ถูกต้องเหมาะสมและสวยงาม เป็นไปตามธรรมชาติ
- . . . ข ผู้เฒ่าสามารถนำเอาความรู้ที่ไ้รับไปถ่ายทอดให้บุคคลอื่น
ไ้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม แต่ขาดความสวยงาม
- ค. ผู้เฒ่าสามารถนำเอาความรู้ที่ไ้รับไปถ่ายทอดไ้บ้าง เป็น
บางเพลง
- . . . ง ผู้เฒ่าสามารถนำเอาความรู้ที่ไ้รับไปถ่ายทอดไ้ได้โดยคำแนะนำ
จากคนอื่น
- . . . จ ผู้เฒ่าม่สามารถนำเอาความรู้ที่ไ้รับไปถ่ายทอดไ้ได้

ตอนที่ 2 บุคลิกภาพของผู้เรียนวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ

1. การจัดทำท่วงท่า รู้จักวิธีการรับและถ่ายน้ำหนักในระหว่างการเคลื่อนไหว
 - ... ก. ผู้เต้นราสามารถจัดทำท่วงท่าได้ และรู้จักการรับและถ่ายน้ำหนักในระหว่างการเคลื่อนไหว เขากับจังหวะดนตรีได้อย่างมีนวัล
 - ... ข. ผู้เต้นราสามารถจัดทำท่วงท่าได้ และรู้จักการรับและถ่ายน้ำหนักในระหว่างการเคลื่อนไหว เขากับจังหวะดนตรีแต่ยังขาดความมีนวัล
 - ... ค. ผู้เต้นราสามารถจัดทำท่วงท่าได้ แต่การรับและถ่ายน้ำหนักในระหว่างการเคลื่อนไหว เขากับจังหวะดนตรีมีอาการเกร็ง จะต้องดูตัวอย่างจากคนอื่น
 - ... ง. ผู้เต้นราสามารถจัดทำท่วงท่าได้บางขณะ จะต้องมีคนอื่นคอยเตือน และการรับและถ่ายน้ำหนักมีอาการเกร็งตัวมาก
 - ... จ. ผู้เต้นราสามารถจัดทำท่วงท่าได้บางขณะ และการรับและถ่ายน้ำหนักยังหาไม่ถูกต้อง จะต้องมีคนอื่นคอยชี้แนะอยู่ตลอดเวลา
2. ความสัมพันธ์ระหว่างท่วงท่าของร่างกายในขณะที่เคลื่อนไหวได้อย่างกลมกลืน
 - ... ก. ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวอวัยวะทุกส่วนของร่างกายให้สัมพันธ์กันอย่างกลมกลืนและสวยงาม
 - ข. ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวอวัยวะทุกส่วนของร่างกายให้สัมพันธ์กันอย่างกลมกลืน แต่ยังขาดความสวยงาม
 - ... ค. ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวอวัยวะทุกส่วนของร่างกายให้สัมพันธ์กันได้ แต่อาจจะผิดพลาดบาง
 - ง. ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวอวัยวะทุกส่วนของร่างกายให้สัมพันธ์กันได้ แต่จะต้องดูตัวอย่างจากคนอื่น
 - จ. ผู้เต้นราสามารถเคลื่อนไหวอวัยวะทุกส่วนของร่างกายให้สัมพันธ์กันได้ แต่จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นตลอดเวลา

3. การเคลื่อนไหวมีความมั่นคงสง่างาม

- ก. ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวในการเต้นรำได้อย่างมั่นคงสง่างาม
เป็นไปตามธรรมชาติ
- ... ข. ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวในการเต้นรำได้อย่างมั่นคง แต่ยังขาด
ความเป็นธรรมชาติ
- ค. ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวในการเต้นรำได้ แต่มีอาการเกร็งตัว
- ง. ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวในการเต้นรำได้ แต่ของคู่ตัวอย่างจาก
คนอื่น
- จ. ผู้เต้นรำสามารถเคลื่อนไหวในการเต้นรำได้ แต่จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่น
ตลอดเวลา

4. การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย เหมาะสมกับกิจกรรมที่จะเรียน

- ก. ผู้เต้นรำแต่งกายถูกระเบียบและสะอาดเรียบร้อย
- ข. ผู้เต้นรำแต่งกายถูกระเบียบ แต่ขาดความสะอาดเรียบร้อย
- ค. ผู้เต้นรำแต่งกายผิดระเบียบบ้าง เช่น ไม่สวมถุงเท้า เป็นต้น แต่
สะอาด
- ง. ผู้เต้นรำแต่งกายผิดระเบียบมาก แต่สะอาด
- ... จ. ผู้เต้นรำแต่งกายผิดระเบียบและสกปรก

5. ความสนใจของผู้เต้นรำ ให้เขารู้สึกสบาย มีความอบอุ่นและมั่นใจ

- ก. ผู้เต้นรำมีความสนใจผู้เต้นรำมากเป็นพิเศษ ทำให้ผู้เต้นรำรู้สึกสบายใจ
อบอุ่น และมั่นใจ
- ข. ผู้เต้นรำมีความสนใจผู้เต้นรำมาก ทำให้ผู้เต้นรำรู้สึกสบายและอบอุ่น
แต่ขาดความมั่นใจ
- ... ค. ผู้เต้นรำมีความสนใจผู้เต้นรำพอสมควร ทำให้ผู้เต้นรำรู้สึกสบายใจ
- ง. ผู้เต้นรำมีความสนใจผู้เต้นรำน้อย ทำให้ผู้เต้นรำรู้สึกกังวล
- จ. ผู้เต้นรำมีความสนใจผู้เต้นรำน้อยมาก ทำให้ผู้เต้นรำรู้สึกกังวลมาก

6. ความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เรียน
 - . ก. ผู้เฒ่าสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เรียนได้ดีมาก
 - .. ข. ผู้เฒ่าสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เรียนได้ดี
 - .. ค. ผู้เฒ่าสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เรียนได้พอสมควร
 - .. ง. ผู้เฒ่าพอจะแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เรียนได้บ้าง
 - . . จ. ผู้เฒ่าขาดความสามารถที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เรียน
7. ความสามารถในการนำในการ เฒ่า
 - .. ก. ผู้เฒ่ามีความสามารถในการนำได้ดีมาก
 - . ข. ผู้เฒ่ามีความสามารถในการนำได้ดี
 - . ค. ผู้เฒ่ามีความสามารถในการนำได้พอสมควร
 - .. ง. ผู้เฒ่ามีความสามารถในการนำได้น้อย
 - . . จ. ผู้เฒ่าขาดความสามารถในการนำ จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นตลอดเวลา
8. ความสามารถในการตามในการ เฒ่า
 - . . ก. ผู้เฒ่ามีความสามารถในการตามได้ดีมาก
 - . . . ข. ผู้เฒ่ามีความสามารถในการตามได้ดี
 - ค. ผู้เฒ่ามีความสามารถในการตามได้พอสมควร
 - ง. ผู้เฒ่ามีความสามารถในการตามได้น้อย
 - .. จ. ผู้เฒ่าขาดความสามารถในการตาม จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นตลอดเวลา
9. การให้เกียรติและให้วาจาสุภาพกับคุณเฒ่า
 - . ก. ผู้เฒ่าให้เกียรติและให้วาจาสุภาพกับคุณเฒ่าดีมาก
 - ... ข. ผู้เฒ่าให้เกียรติและให้วาจาสุภาพกับคุณเฒ่าดี
 - . . . ค. ผู้เฒ่าให้เกียรติและให้วาจาสุภาพกับคุณเฒ่าพอสมควร
 - .. . ง. ผู้เฒ่าไม่ค่อยให้เกียรติและให้วาจาไม่คอยสุภาพกับคุณเฒ่า
 - จ. ผู้เฒ่าไม่ให้เกียรติและให้วาจาไม่สุภาพกับคุณเฒ่า

ตอนที่ 3 ทักษะของผู้เรียนวิชาชีพการช่าง

1. ความสนใจในบทเรียนของแต่ละคน

- ก. ผู้เรียนมีความตั้งใจฟังคำอธิบายในขณะที่อาจารย์กำลังสอน สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำไปถ่ายทอดให้คนอื่นได้
- ... ข. ผู้เรียนมีความตั้งใจฟังคำอธิบายในขณะที่อาจารย์กำลังสอน สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง แต่ไม่สามารถนำไปถ่ายทอดให้คนอื่นได้
- ... ค. ผู้เรียนมีความตั้งใจฟังคำอธิบายในขณะที่อาจารย์กำลังสอน และสามารถปฏิบัติได้บ้างโดยดูตัวอย่างจากคนอื่น
- ... ง. ผู้เรียนมีความตั้งใจฟังคำอธิบายในขณะที่อาจารย์กำลังสอน แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ ต้องได้รับความช่วยเหลือจากคนอื่น
- ... จ. ผู้เรียนมีความสนใจฟังคำอธิบายในขณะที่อาจารย์กำลังสอน แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ จะต้องขึ้นอยู่กับคนอื่นตลอดเวลา

2. ความพยายามที่จะฝึกฝนในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรียน

- ... ก. ผู้เรียนมีความพยายามที่จะฝึกฝนตนเองมากเป็นพิเศษ
- ... ข. ผู้เรียนมีความพยายามที่จะฝึกฝนตนเองมาก
- ... ค. ผู้เรียนมีความพยายามที่จะฝึกฝนตนเองพอสมควร
- ง. ผู้เรียนมีความพยายามที่จะฝึกฝนตนเองน้อย
- จ. ผู้เรียนมีความพยายามที่จะฝึกฝนตนเองน้อยมาก

3. ความกระตือรือร้นในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรียน

- ... ก. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรียนมากเป็นพิเศษ
- ... ข. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรียนมาก
- ... ค. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรียนพอสมควร
- ... ง. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรียนน้อย
- ... จ. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เรียนน้อยมาก

4. ความมั่นใจที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

- . . . ก. ผู้แทนร่ำมีน้ำใจที่จะช่วยเหลือมากเป็นพิเศษ
- ข. ผู้แทนร่ำมีน้ำใจที่จะช่วยเหลือมาก
- ค. ผู้แทนร่ำมีน้ำใจที่จะช่วยเหลือพอสมควร
- ง. ผู้แทนร่ำมีน้ำใจที่จะช่วยเหลือเป็นบางครั้ง
- จ. ผู้แทนร่ำไม่ค่อยมีน้ำใจที่จะช่วยเหลือ

5. ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมในโครงการพิเศษ ที่นำเอากิจกรรมที่เรียนไปใช้

- ก. ผู้แทนร่ำมีความสนใจและความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมมากเป็นพิเศษ
- ข. ผู้แทนร่ำมีความสนใจและความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมมาก
- ค. ผู้แทนร่ำมีความสนใจและความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมพอสมควร
- ง. ผู้แทนร่ำมีความสนใจและความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมน้อย
- จ. ผู้แทนร่ำมีความสนใจและความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมน้อยมาก

6. ความสนใจที่จะเรียนในแต่ละชั่วโมง และการตรงต่อเวลา

- ก. ผู้แทนร่ำมีความสนใจและตรงต่อเวลาดีมาก
- ข. ผู้แทนร่ำมีความสนใจและตรงต่อเวลาดี
- ค. ผู้แทนร่ำมีความสนใจและตรงต่อเวลาพอสมควร
- ง. ผู้แทนร่ำมีความสนใจน้อย และไม่ตรงต่อเวลา
- จ. ผู้แทนร่ำมีความสนใจน้อยมาก และไม่ตรงต่อเวลา

ภาคผนวก ง .

ตารางแสดงผลการประเมินความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ

ตาราง 6 แสดงคะแนนที่ได้จากการประเมินค่าความสามารถทางกิจกรรมเข้าจังหวะ
ของครูประเมิน 2 คน

คนที่	X	Y	คนที่	X	Y	คนที่	X	Y
1	125	85	21	130	127	41	107	105
2	128	105	22	122	119	42	120	105
3	137	110	23	146	111	43	122	111
4	118	109	24	129	121	44	118	117
5	122	119	25	135	107	45	123	117
6	124	115	26	142	113	46	138	117
7	148	119	27	153	121	47	143	119
8	149	118	28	130	91	48	125	115
9	131	115	29	144	103	49	115	111
10	137	119	30	147	103	50	126	109
11	126	115	31	155	101	51	116	109
12	126	117	32	142	113	52	140	121
13	122	115	33	122	109	53	137	105
14	144	121	34	139	115	54	137	119
15	129	115	35	115	115	55	155	135
16	139	121	36	119	118	56	125	127
17	130	117	37	115	113	57	116	119
18	115	111	38	141	111	58	122	113
19	112	113	39	113	105	59	124	121
20	118	108	40	121	105	60	101	121

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	X	Y	คนที่	X	Y	คนที่	X	Y
61	111	123	76	157	135	91	106	87
62	158	133	77	125	127	92	135	127
63	135	131	78	130	119	93	140	129
64	139	131	79	116	101	94	138	119
65	126	121	80	120	117	95	133	125
66	142	127	81	116	123	96	130	115
67	123	129	82	139	125	97	144	121
68	149	129	83	135	129	98	119	115
69	138	127	84	107	91	99	125	113
70	125	136	85	120	94	100	147	113
71	131	115	86	126	110	101	113	105
72	124	117	87	106	93	102	99	107
73	112	111	88	124	92	103	135	119
74	112	123	89	133	123	104	115	109
75	107	101	90	128	88	105	97	105

ตาราง 7 แสดงผลรวมของคะแนนผู้ประเมิน 2 คน และคะแนนผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาคปฏิบัติ

คนที่ 1	X-Y	A	คนที่ 2	X+Y	A	คนที่ 1	X+Y	A
1	210	49	21	257	57	41	212	39
2	237	49	22	241	49	42	225	50
3	247	48	23	257	60	43	233	51
4	227	47	24	250	58	44	235	48
5	241	51	25	242	57	45	240	51
6	239	46	26	255	55	46	255	53
7	267	60	27	274	58	47	262	54
8	267	56	28	221	50	48	240	56
9	246	52	29	247	57	49	226	54
10	256	60	30	250	57	50	235	48
11	241	59	31	256	60	51	225	51
12	243	51	32	255	57	52	261	58
13	237	54	33	231	55	53	242	56
14	265	55	34	254	56	54	256	49
15	244	55	35	230	50	55	290	57
16	260	56	36	237	50	56	252	55
17	247	47	37	228	47	57	235	54
18	226	49	38	252	46	58	235	54
19	225	49	39	218	48	59	245	57
20	226	50	40	226	53	60	222	49

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่	X+Y	A	คนที่	X+Y	A	คนที่	X+Y	A
61	234	51	76	292	56	91	193	44
62	291	54	77	252	56	92	262	54
63	266	53	78	249	54	93	269	52
64	270	56	79	217	51	94	257	52
65	247	52	80	237	50	95	258	58
66	269	56	81	239	50	96	245	61
67	252	51	82	264	55	97	265	60
68	278	54	83	264	57	98	234	53
69	265	58	84	198	51	99	238	55
70	261	57	85	214	53	100	260	58
71	246	56	86	236	57	101	218	53
72	241	51	87	199	54	102	206	52
73	223	53	88	216	57	103	254	56
74	235	50	89	256	57	104	224	55
75	208	47	90	216	43	105	202	52

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	สุมาลี เพชรศิริ
ภูมิลำเนา	283 ถนนพิศาล อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
การศึกษา	2511 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนครูเถิกศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
	2513 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
	2515 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
	2517 การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ บ พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา กรุงเทพมหานคร
	2526 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ ม พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
การทำงาน	2518 อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
	2522 อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ